Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a Nr. 1949 | 4 PAGINI — 20 BANI | Vineri 5 august 1955

TINERI DIN INDUSTRIE,

Intensificați străduințele pentru îndeplinirea angajamentelor în întrecerea socialistă pornită în cinstea zilei de 23 August!

Luptați pentru cît mai multe acumulări socialiste peste plan, realizînd economii de materiale, folosind din plin capacitatea de producție a mașinilor, ridicîndu-vă necontenit calificarea profesională!

Să întărim munca politică în sprijinul treierișului și colectărilor!

ABIA DUPA TREIERIȘ, cînd boabele au fost înmagazinate, putem socoti că recolta este la adăpost, că nu mai există posibilitatea să se mai piardă din ea vreun bob. De aceea treieratul păioaselor este acum una din lucrările agricole cele mai importante.

Tineretul de la sate participă din plin la intensificarea treierișului atunci cînd este mobilizat de către organizațiile U.T.M. și munca sa este bine organizată și îndrumată. Iată, de pildă, cum participă tineretul din comuna Perișor, raionul Băilești-Craiova, la grăbirea treierișului. Organizația de partid și sfatul popular din comună au încredințat organizației U.T.M. o arie. Aria tineretului a fost pregătită bine și din timp. Țăranii muncitori care treieră la această arie formează 10 cete, care lucrează stogurile după cum le vine rîndul. Fiecare ceată știe cînd trebuie să treiere. Buna organizare a muncii, funcționarea și alimentarea continuă a batozei au făcut ca norma zilnică de treieriș să fie depășită cu 1000—3000 kg. In multe alte sate și comune, organizațiile U.T.M. au luat sub patronajul lor arii de treier.

Tineretul trebuie însă să participe la treierișul grînelor pe toate ariile și acestui lucru organizațiile U.T.M. au datoria să-i acorde toată atenția. **Mobilizarea tuturor tinerilor la terminarea în scurt timp a treierișului și la îndeplinirea planului de colectări este — în această perioadă — o sarcină de extremă importanță pentru comitetele regionale și raionale și pentru organizațiile de bază U.T.M. de la sate.**

Succesul în mobilizarea tinerilor mecanizatori și țărani muncitori, colectiviști, întovărășiți sau cu gospodării individuale la treieratul grabnic al recoltei și înmagazinarea în bune condițiuni a boabelor depinde în bună măsură de munca politică dusă de organizațiile U.T.M., sub conducerea organizațiilor de partid.

Numeroase sînt mijloacele ce stau la îndemîna organizațiilor U.T.M. pentru a contribui efectiv la desfășurarea unei intense munci politice de masă. Utemiștii din satul Ciocești-Mîndra, raionul Costești, au luat asupra lor o bună parte a muncii de agitație vizuală. Ei au pregătit lozinci nu numai pentru arie, dar și pentru ulițele satului, așezîndu-le la locurile cele mai vizibile. La aria din sat a fost amenajată o bibliotecă volantă cu 80 de volume. Utemiștii Dumitrescu Maria, Dal Ion, Silvian Mihai au primit sarcina de a citi țăranilor muncitori articole din presă. Utemiștii au avut inițiativa confecționării unui fotomontaj care cuprinde aspecte din gospodăriile agricole de stat și colective din țara noastră, din colhozurile sovietice.

La gazeta ariei, utemistul Silvian Mihai a scris un articol despre însemnătatea grăbirii stringerii recoltei. Un alt articol vorbește despre datoria patriotică a țăranilor muncitori — predarea cotelor către stat. Tabla fruntașilor constituie și ea un mijloc de grăbire a treierișului, de popularizare a fruntașilor recoltelor bogate. In apropiere, la o altă arie, în satul Bîrla, brigada artistică de agitație se pregătește pentru faza regională a concursului brigăzilor artistice într-un fel deosebit și practic; ea dă spectacole de două ori pe săptămînă la arie. Și alte brigăzi artistice au o bogată activitate în zilele treierișului.

Firește, mai sînt numeroase alte mijloace atractive pentru munca politică. In această privință, trebuie sprijinite de către organizațiile U.T.M. toate inițiativele locale.

O atenție deosebită trebuie acordată muncii agitatorilor de la om la om. In multe comune, organizațiile U.T.M. au recomandat organizațiilor de partid ca agitatori pe cei mai buni utemiști. Grija pentru munca acestor agitatori cade desigur și în sarcina organizațiilor U.T.M. care i-au recomandat. Cu ocazia treierișului agitatorii utemiști au posibilitatea să adîncească munca politică dusă în rîndul țăranilor muncitori, legînd-o nu numai de necesitatea grăbirii treierișului, dar și de predarea cotelor, de popularizarea fruntașilor recoltelor bogate și a metodelor agrotehnice înaintate, de popularizarea succeselor obținute de gospodăriile colective și de întovărășiri. Organizațiile U.T.M. au datoria de a antrena în munca de agitație de la om la om pe toți utemiștii, astfel ca ei să-și lămurească în primul rînd părinții și rudele în vederea terminării treierișului și predării cotelor.

Intreaga muncă politică de masă trebuie să aibă ca rezultat imediat încheierea cu succes a lucrărilor de treieriș și a predării cotelor încă de la arie. Pentru aceasta, ea trebuie legată nemijlocit de căratul grînelor la arii și clădirea lor în stoguri și șire. Țăranii muncitori să fie lămuriți asupra pierderilor de boabe pe care le pot avea din cauza ploilor, a șoarecilor și a altor dăunători dacă vor lăsa grîul în căpițe, pe cîmp. De asemenea munca politică de masă trebuie să contribuie la întărirea vigilenței, pentru preîntîmpinarea oricărui act de sabotaj din partea elementelor dușmănoase. Buna desfășurare a treierișului depinde în primul rînd de munca cetelor și de buna funcționare a batozei. Tinerii țărani muncitori încadrați în cete trebuie mobilizați să lucreze din plin. Atîta timp cît treieră, ceata lor să ajute bătrînilor, văduvelor, familiilor de țărani muncitori lipsite de suficiente brațe de muncă. Urmînd exemplul tinerilor din Armășești, organizațiile U.T.M. pot iniția formarea unor cete compuse din tineri care să participe la asemenea acțiuni, precum și la treieratul spicelor strînse de pionieri și școlari pe ariile pionierilor.

In ce privește funcționarea din plin, fără întreruperi a batozei, este necesar ca tinerii mecanizatori, tractoriști și batozari să-și încordeze eforturile spre evitarea opririlor accidentale; batoza să fie bine reglată și alimentată. Trebuie aplicat pe scară largă treierișul după metoda graficului orar, care asigură o înaltă productivitate a muncii.

Organele și organizațiile U.T.M. au datoria să considere grăbirea treierișului și munca politică pentru îndeplinirea planului de colectări drept una din sarcinile actuale cele mai importante la care tineretul de la sate trebuie să-și aducă întreaga sa contribuție.

O delegație a Marii Adunări Naționale a R.P.R. a plecat la Budapesta

In cadrul schimbului de delegații parlamentare, la invitația Adunării de Stat a R. P. Ungare, o delegație a Marii Adunări Naționale a R.P.R. a părăsit joi Capitala plecînd spre Budapesta.

Din delegație fac parte Gh. Vidrașcu, membru în Prezidiul Marii Adunări Naționale, conducătorul delegației, N. Sălăgeanu, membru corespondent al Academiei R.P.R., rectorul Universității „C. I. Parhon", acad. prof. dr. N. Gh. Lupu, Costache Antoniu, artist al poporului, Elena Iordăchescu-Lascu, Gh. Ionescu și Alexandru Bulmez, deputați ai Marii Adunări Naționale.

In Gara de Nord membrii delegației au fost salutați de tovarășii A. Bunaciu, secretarul Prezidiului Marii Adunări Naționale, M. Roșianu, președintele Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea, Tiță Florea și Petre Niculescu, vicepreședinți ai Marii Adunări Naționale, Aurel Mălnășan, director în Ministerul Afacerilor Externe, deputați ai Marii Adunări Naționale.

A fost de față Imre Juhász, însărcinat cu afaceri ad-interim al Ambasadei R. P. Ungare la București și Jeno György, atașat al Ambasadei.

(Agerpres)

Fabrica de rulmenți din Moldova și-a îndeplinit angajamentul

Colectivul de muncitori, tehnicieni și ingineri ai fabricii de rulmenți din Moldova și-a îndeplinit și depășit angajamentele luate în cinstea zilei de 23 August, de a da acumulări socialiste peste plan. La 1 august, cu dispoziția de plată nr. 365, s-a virat Băncii R.P.R. suma de 2.800.000 lei.

Utemiștii și tinerii de la fabrica de rulmenți din Moldova au anunțat și Comitetului Central al U.T.M., printr-o telegramă succesele obținute de ei împreună cu vîrstnicii sub conducerea și îndrumarea organizației de partid. Tineretul, care reprezintă 70% din muncitorii acestei fabrici a contribuit din plin la expedierea în semestrul I al anului acesta cu 323,26% mai mulți rulmenți decît în aceeași perioadă a anului trecut. Succesele se datoresc întrecerii socialiste care a cuprins întregul tineret cît și măsurilor tehnico-organizatorice care au fost luate în ultimul timp.

Incepînd de la 2 august colectivul fabricii de rulmenți din Moldova produce rulmenți în contul zilei de 23 august. Tinerii și vîrstnicii, întregul colectiv al fabricii, se străduiește acum ca pînă la 23 August să dea patriei acumulări socialiste în valoare de 4.500.000 lei, adică atît cît reprezintă angajamentul luat pe întreg anul. De asemenea colectivul fabricii de rulmenți din Moldova și-a reînoit angajamentul luat dublîndu-l. Patria va primi de aici un spor de venituri de 9.000.000 lei.

CEA DE A 3-a SESIUNE A SOVIETULUI SUPREM AL U. R. S. S.

Rezultatele conferinței de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru puteri

Raportul prezentat de N. A. BULGANIN, președintele Consiliului de Miniștri al U. R. S. S.

MOSCOVA 4 (Agerpres). — TASS transmite raportul prezentat de N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., la 4 august 1955.

Tovarăși deputați!

Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. m-a însărcinat să prezint Sovietului Suprem al U.R.S.S. un raport asupra rezultatelor lucrărilor conferinței șefilor guvernelor celor patru puteri — Uniunea Sovietică, Statele Unite ale Americii, Marea Britanie și Franța, care a avut loc la Geneva între 18 și 23 iulie.

Delegația guvernamentală sovietică a plecat la conferința de la Geneva cu intenția de a discuta deschis cu șefii guvernelor S.U.A., Marii Britanii și Franței cele mai importante probleme internaționale, de a obține prin eforturi comune atenuarea încordării internaționale și de a pune bazele stabilirii încrederii între state. Guvernul sovietic s-a pronunțat de multă vreme pentru ținerea unor astfel de tratative, considerînd că întîlnirea conducătorilor guvernelor poate crea condiții favorabile pentru căutarea unor soluții de comun acord, îndreptate spre întărirea păcii.

Noi am participat la conferința de la Geneva călăuzindu-ne după principiile fundamentale ale politicii externe leniniste a Statului sovietic — politică de coexistență pașnică a țărilor cu sisteme sociale diferite, politică de luptă pentru pace între popoare. Noi am pornit și pornim de la premiza că politica de pace a Guvernului Uniunii Sovietice corespunde intereselor poporului sovietic. Nu ne îndoim că această politică corespunde și năzuințelor tuturor popoarelor vital interesate în slăbirea încordării internaționale, în asigurarea păcii și securității. Mișcarea populară pentru pace exercită o influență crescîndă asupra politicii și oamenii de stat nu pot să nu țină seama de ea.

Prin urmare, ținerea conferinței șefilor guvernelor S.U.A., Angliei, Franței și U.R.S.S., trebuie considerată ca un succes cert al forțelor iubitoare de pace.

Insuși faptul că pentru prima oară de la Conferința de la Potsdam din 1945, șefii guvernelor Uniunii Sovietice, S.U.A., Angliei și Franței s-au întîlnit pentru a discuta în comun problemele arzătoare ale vieții internaționale, are o mare importanță.

La conferința de la Geneva, conducătorii celor patru mari puteri au stabilit între ei un contact personal și au avut un schimb de vederi într-o serie de probleme privind situația internațională. Atît ședințele oficiale, cît și întrevederile neoficiale, în afara ședințelor, s-au desfășurat în spiritul colaborării și înțelegerii reciproce. Toți participanții la conferință, fapt care trebuie subliniat cu satisfacție, au dat dovadă de străduința de a obține rezultate pozitive.

Conferința de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru puteri poate fi trecută în categoria marilor evenimente istorice, întrucît marchează o cotitură în relațiile dintre U.R.S.S., S.U.A., Anglia și Franța.

I

Situația internațională în ajunul conferinței de la Geneva

Inainte de a trece la analizarea activității desfășurate de participanții la conferința de la Geneva și a rezultatelor ei, este necesar să ne oprim asupra caracteristicii situației internaționale existente în preajma acestei conferințe.

Cei zece ani care au trecut de la terminarea celui de al 2-lea război mondial, s-au caracterizat prin înăsprirea relațiilor dintre statele care au fost în trecut aliate în lupta împotriva dușmanului comun — fascismul.

In decursul acestei perioade și mai ales de un an și jumătate — doi ani, Uniunea Sovietică a întreprins acțiuni îndreptate spre atenuarea încordării apărute în relațiile internaționale, a căutat să pună capăt „războiului rece" și să restabilească colaborarea în lupta pentru pace și securitatea popoarelor. Impreună cu Uniunea Sovietică, au luptat activ pentru întărirea păcii Republica Populară Chineză și toate țările de democrație populară.

Nu se poate să nu se vadă că în ultimul timp eforturile Uniunii Sovietice și ale tuturor țărilor iubitoare de pace îndreptate spre întărirea păcii au dat rezultate pozitive.

In primul rînd trebuie să spunem că la atenuarea încordării a contribuit încetarea războiului din Coreea, obținută ca urmare a inițiativei Republicii Populare Chineze, Uniunii Sovietice și altor state iubitoare de pace. S-a stins astfel un periculos focar de război din Extremul Orient. El purta în sine primejdia extinderii războiului cu toate consecințele grave ce ar fi decurs din aceasta pentru cauza păcii generale.

Un alt eveniment de seamă care are o mare importanță nu numai pentru întărirea păcii în Asia de sud-est, ci și pentru însănătoșirea situației internaționale în ansamblu a fost încetarea operațiunilor militare în Indochina, ca urmare a acordului realizat anul trecut la conferința de la Geneva, a miniștrilor Afacerilor Externe ai celor cinci puteri — U.R.S.S., Republica Populară Chineză, S. U. A., Anglia și Franța, la care au participat și alte state interesate. Acordul de la Geneva din 1954, care a dus la încetarea vărsării de sînge în Indochina, are o importanță cu atît mai mare cu cît el se bazează pe recunoașterea drepturilor naționale legitime ale popoarelor Indochinei care năzuiesc spre o deplină independență națională și libertate.

Deși încetarea războaielor din Coreea și Indochina a avut o uriașă importanță, situația internațională a continuat totuși să rămînă încordată. Ca și înainte, între diferitele grupuri de state exista neîncredere și suspiciune, exista o stare de „război rece".

Această situație crea piedici serioase în calea unei îmbunătățiri continue a situației internaționale și a stabilirii încrederii în relațiile dintre state, fără de care nu se poate asigura o pace trainică și de lungă durată.

In această privință este necesar să ne oprim asupra așa-numitelor acorduri de la Paris, care au intrat în vigoare în mai a.c. Se știe că scopul principal al acordurilor de la Paris este remilitarizarea Germaniei occidentale și includerea ei în grupările militare ale statelor occidentale — blocul Atlanticului de nord și Uniunea Europei occidentale. Aceste acorduri au deschis calea spre reînvierea militarismului în Germania occidentală. In afară de aceasta, acordurile de la Paris transformă Germania occidentală în curs de remilitarizare într-un aliat militar al unor state occidentale, membre ale grupărilor sus-menționate. In ansamblu, acordurile de la Paris sînt îndreptate împotriva Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară, împotriva intereselor menținerii păcii în Europa.

Guvernul sovietic a atras nu odată atenția guvernelor S.U.A., Marii Britanii și Franței, precum și guvernelor altor țări semnatare ale acordurilor de la Paris, asupra faptului că aceste acorduri duc la agravarea întregii situații din Europa și creează o situație în care problema germană nu va putea fi rezolvată prin unificarea Germaniei pe baze pașnice.

Noi am arătat că în aceste condiții Republica Democrată Germană nu poate fi unită cu Germania occidentală remilitarizată și inclusă în blocuri militare împreună cu alte state.

Din păcate, avertismentele Uniunii Sovietice nu au fost luate atunci în seamă. Ca urmare, în Europa s-a creat o situație care este și poate rămîne o frînă serioasă în calea atenuării continue a încordării internaționale și în calea reglementării problemelor internaționale nerezolvate, precum și o cauză de complicare a relațiilor dintre statele europene și nu numai cele europene.

Cursa înarmărilor care a luat an de an proporții tot mai mari în special în ce privește producția de arme atomice și cu hidrogen, a provocat de asemenea îngrijorarea legitimă a popoarelor. In ultimii ani, cheltuielile militare ale statelor au sporit sistematic, aceasta referindu-se în deosebi la țările participante la tratatul Atlanticului de nord. Proporțiile creșterii cheltuielilor pentru înarmare sînt ilustrate de următoarele date bazate pe publicațiile oficiale ale statelor respective.

In anul bugetar 1948—1949, cheltuielile militare directe ale S.U.A. s-au cifrat la 12,9 miliarde de dolari, sau 32,6 la sută din totalul cheltuielilor bugetului federal; în anul bugetar 1953—1954, cheltuielile susmenționate au sporit la 46,5 miliarde de dolari, sau 68,6 la sută din totalul cheltuielilor federale. Prin urmare, din 1948 bugetul militar al S.U.A. a sporit de peste 3 ori și jumătate, iar în cadrul capitolului general de cheltuieli al bugetului S.U.A. acesta a sporit de peste două ori.

Cheltuielile militare directe ale Angliei în anul bugetar 1948-1949 se cifrau la suma de 768 milioane lire sterline, reprezentînd 24,2 la sută din totalul cheltuielilor bugetare; în anul 1953-1954 cheltuielile amintite s-au ridicat deja la 1.637.000.000 lire sterline, sau la 38,3 la sută din totalul cheltuielilor bugetare. In Franța cheltuielile militare directe se cifrau în anul 1949 la 289 miliarde de franci, sau 23,8 la sută din totalul cheltuielilor bugetare; în 1954, cheltuielile militare directe ale Franței au crescut pînă la un trilion 192 miliarde franci, ceea ce reprezenta 32,5 la sută din totalul cheltuielilor bugetare.

Se înțelege de la sine că în aceste împrejurări Uniunea Sovietică nu putea să nu manifeste grijă pentru întărirea propriilor ei forțe armate. In 1955 în Uniunea Sovietică cheltuielile militare au fost planificate în sumă de 112.122.710.000 ruble, ceea ce reprezintă aproximativ 20 la sută din totalul capitolului de cheltuieli al bugetului. Ca urmare a încheierii acordurilor de la Paris, Uniunea Sovietică și celelalte state iubitoare de pace din Europa au fost nevoite să încheie la 14 mai Tratatul de la Varșovia de prietenie, colaborare și asistență mutuală, care prevede unirea eforturilor lor pentru asigurarea securității lor și în interesul menținerii păcii în Europa.

Zi de zi devenea tot mai evident că creșterea continuă a înarmărilor atrage după sine adîncirea neîncrederii în relațiile dintre state, creșterea suspiciunii reciproce între ele, intensificarea propagandei unui nou război. Toate acestea însemnau continuarea „războiului rece". „Războiul rece" a tulburat legăturile economice normale și celelalte legături dintre state. O consecință a acestuia au fost tot felul de restricții și îngrădiri în comerțul internațional, limitarea legăturilor dintre reprezentanții industriei, agriculturii, științei și culturii din diferite țări. „Războiul rece" împiedică slăbirea încordării internaționale și crearea încrederii necesare între state.

Situația din Extremul Orient a prilejuit o deosebită îngrijorare popoarelor. Chiar și după încetarea războiului din Coreea, situația în această regiune a rămas încordată, iar din timp în timp, această încordare a căpătat un caracter primejdios. Aceasta se explică prin faptul că străvechile teritorii chineze — insula Taivan și o serie de alte insule — sînt de fapt ocupate de trupe străine, situație cu care, bine înțeles, poporul chinez nu se poate împăca.

Guvernul sovietic a luat inițiativa convocării unei conferințe a statelor interesate, în vederea reglementării problemei Taivanului. Din păcate, această inițiativă nu a dat pînă în prezent rezultate pozitive. Guvernul U.R.S.S. a sprijinit de asemenea propunerea guvernului Republicii Populare Chineze pentru ținerea unor tratative directe între R. P. Chineză și S.U.A. cu privire la problemele nereglementate ale relațiilor chino-americane. In prezent după cum se știe, cele două părți au trecut la asemenea tratative. Ele au început în condiții prielnice. Hotărîrea cu privire la eliberarea înainte de termen a celor 11 aviatori americani, condamnați pentru spionaj, este un act de bunăvoință din partea Republicii Populare Chineze, fapt care nu poate să nu influențeze pozitiv desfășurarea tratativelor.

O mare importanță o are problema restabilirii drepturilor legitime ale Republicii Populare Chineze în Organizația Națiunilor Unite.

In adevăr, Republica Populară Chineză, mare putere, care în plus este membru permanent al Consiliului de Securitate al O.N.U., nu poate fi ținută în mod artificial de o parte de la participarea la lucrările Organizației Națiunilor Unite și de la participarea la examinarea unor serii de probleme internaționale.

Guvernul sovietic și-a dat seama că, cu cît se va menține încordarea în relațiile dintre diferite state, cu atît mai mult se va agrava situația internațională, implicînd primejdia unui nou război. Au fost necesare măsuri radicale de politică externă care să îmbunătățească situația, să restabilească încrederea între state. De aceea, guvernul Uniunii Sovietice, călăuzindu-se după interesele menținerii și consolidării păcii a luat inițiativa în această privință și a întreprins în ultimul an o serie de importante acțiuni de politică externă care și-au cîștigat aprobarea generală a popoarelor iubitoare de pace.

Nu se poate să nu se recunoască că acțiunile de pace întreprinse de guvernul sovietic au dus la slăbirea încordării în relațiile internaționale.

De cea mai mare însemnătate pentru micșorarea încordării internaționale sînt propunerile guvernului sovietic din 10 mai privitoare la problemele reducerii armamentelor, interzicerii armelor atomice și cu hidrogen și înlăturării primejdiei unui nou război. Aceste propuneri au fost primite cu aprobare de largi cercuri internaționale și apreciate pretutindeni ca o importantă contribuție la cauza păcii. Realizarea pe baza lor a înțelegerii necesare, ar juca fără îndoială un rol de cea mai mare importanță în acțiunea de asigurare a unei păci trainice.

Cu greu poate fi apreciată întreaga însemnătate a unui eveniment ca încheierea Tratatului de Stat cu Austria care s-a realizat din inițiativa Uniunii Sovietice.

Rezolvarea problemei austriace, potrivit căreia Austria, devenind un stat independent și suveran, și-a asumat obligația de a duce o politică de neutralitate permanentă, corespunde atît intereselor naționale ale poporului austriac cît și intereselor menținerii păcii în Europa. In același timp rezolvarea cu succes a problemei austriace a arătat că puterile care poartă răspunderea principală pentru menținerea păcii nu au epuizat nici pe departe posibilitățile existente de rezolvare a problemelor internaționale nereglementate. Rezolvarea acestei probleme a accentuat firește mișcarea pentru reglementarea și a celorlalte probleme arzătoare.

Trebuie subliniată în mod deosebit importanța pe care o are pentru cauza păcii cotitura în relațiile dintre Uniunea Sovietică și Iugoslavia, realizată ca urmare a călătoriei făcute în Iugoslavia de delegația guvernamentală a Uniunii Sovietice.

Tratativele care au avut loc la Belgrad, au pus capăt situației anormale și inadmisibile care s-a creat între cele două țări după anul 1948 cînd au fost tulburate în mod artificial relațiile de prietenie frățească și de strînsă colaborare între popoarele iugoslav și sovietic. Situația anormală care a existat pînă de curînd în relațiile sovieto-iugoslave, nu convenea decît dușmanilor păcii. Ea prejudicia serios interesele vitale ale celor două țări și interesele menținerii păcii între popoare. O asemenea situație nu mai putea dăinui și guvernele celor două țări au ajuns la concluzia că este necesară o îmbunătățire radicală în relațiile sovieto-iugoslave.

Relațiile dintre U. R. S. S. și Iugoslavia se întemeiază în prezent și se vor întemeia și pe viitor pe recunoașterea principiilor indivizibilității păcii, respectării suveranității, independenței, inviolabilității teritoriale și egalității în drepturi, recunoașterii și dezvoltării coexistenței pașnice a popoarelor, respectului reciproc și neamestecului în treburile interne.

Rezultatele care au și fost obținute în prezent în opera de îmbunătățire a relațiilor sovieto-iugoslave dau toate temeiurile să se creadă că cele două țări au ales singura cale justă și că cele două guverne privesc cu toată seriozitatea dezvoltarea și întărirea continuă a relațiilor dintre Uniunea Sovietică și Republica Populară Federativă Iugoslavia. Salutăm de la această tribună pe prietenii noștri iugoslavi și pe președintele Iugoslaviei, tovarășul Tito și considerăm necesar să declarăm că Comitetul Central al partidului nostru, guvernul sovietic și întregul popor sovietic vor depune noi eforturi pentru a merge pe calea aleasă în comun a prieteniei și colaborării sincere cu popoarele frățești ale Iugoslaviei.

Este necesar să se releve în continuare marea însemnătate a unui eveniment ca vizita făcută în Uniunea Sovietică de primul ministru al Indiei, domnul Jawaharlal Nehru. Schimbul de păreri care a avut loc între domnul J. Nehru și conducătorii guvernului sovietic și declarația comună sovieto-indiană au arătat că cele două țări sînt ferm hotărîte să dezvolte și să întărească relațiile de prietenie care s-au statornicit între Uniunea Sovietică și India. Pozițiile celor două țări în problemele urgente ale luptei pentru pace coincid și aceasta are o foarte mare importanță pentru reglementarea problemelor arzătoare ale Asiei și Extremului Orient și pentru micșorarea încordării internaționale.

Guvernul sovietic, dînd o înaltă prețuire importantei colaborări sovieto-indiene, ca factor însemnat în lupta pentru pace în Asia, și nu numai în Asia, consideră necesar să mențină și pe viitor această colaborare pe baza principiilor care au fost expuse în declarația sovieto-indiană și care au găsit un sprijin larg din partea statelor iubitoare de pace.

La întărirea acestei colaborări va contribui fără îndoială dezvoltarea continuă a contactelor personale dintre conducătorii guvernelor celor două țări.

Călăuzit de grija pentru menținerea și întărirea păcii, guvernul sovietic a întreprins o serie de alte acțiuni importante care pot da rezultate pozitive esențiale. Mă refer îndeosebi la propunerea făcută de guvernul U.R.S.S. guvernului Republicii Federale Germane cu privire la stabilirea de relații diplomatice, comerciale și culturale precum și la tratativele sovieto-japoneze care se desfășoară în prezent la Londra.

Aceasta este în linii generale, situația internațională care existase în preajma conferinței de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru puteri. Aceștia sînt factorii care au dus la o anumită atenuare a încordării internaționale creînd astfel condiții favorabile pentru ținerea conferinței de la Geneva.

II

Conferința de la Geneva și propunerile guvernului sovietic

Guvernul sovietic a pornit de la premiza că sarcina principală a conferinței șefilor guvernelor celor patru puteri trebuie să fie atenuarea mai departe a încordării internaționale și să contribuie la crearea încrederii necesare în relațiile dintre state. Numai în aceste condiții se poate vorbi serios despre reglementarea problemelor internaționale nerezolvate.

Călăuzită de aceasta, delegația sovietică a declarat chiar la începutul lucrărilor conferinței de la Geneva, că după părerea guvernului sovietic, sarcina conferinței nu este ca în cadrul ei să se aducă dife-

(Continuare în pag. a 3-a)

IN CINSTEA ZILEI DE 23 AUGUST

Să reducem consumul de metal la fiecare fabricat!

* * *

Construcții și instalații petrolifere din economii

PLOEȘTI (de la corespondentul nostru). Trei luni au trecut de cînd tinerii metalurgiști din regiunea Ploești s-au alăturat inițiativei celor de la „Clement Gottwald" pentru reducerea consumului de metal la fiecare fabricat. Odată cu înființarea brigăzilor complexe, tinerii s-au angajat ca în cinstea Festivalului de la Varșovia și a zilei de 23 August să realizeze din economiile lor cîte un produs finit. Zilele treceau unele după altele. La cele 6 brigăzi complexe create în uzinele regiunii Ploești, aproape că nu e zi în care să nu sosească noi propuneri de inovații, trimise de tineri strungari, matrițeri, tehnicieni și ingineri. Fiecare din ele, aplicată în viață, aduce întreprinderilor respective, pînă la sfîrșitul anului, însemnate beneficii peste plan. Propunerea utemistului Munteanu Șerban de la uzinele „Gh. Gheorghiu-Dej"-Tîrgoviște de modificare a confecționării inelelor pentru macaralele sondelor de foraj aduce întreprinderii o economie anuală de 72.000 lei. Și propunerea făcută de colectivul care s-a ocupat de modificarea instalației de asamblat instalațiile de turbobur, pe lîngă faptul că aduce economie de 61.380 lei face ca productivitatea muncii la această operație să crească aproape cu 300 la sută. La fel ca tinerii de la uzinele „Gh. Gheorghiu-Dej", tinerii din uzinele „1 Mai", „Reparații Mecanice", „I. C. Frimu" și din celelalte uzine au obținut însemnate realizări în acțiunea de reducere a consumului de metale la fiecare fabricat.

Zilele trecute, în consfătuirea ținută de comitetul regional U.T.M. cu toți responsabilii brigăzilor complexe, cu secretarii organizațiilor de bază U.T.M. din aceste uzine și cu inginerii și tehnicienii care au fost invitați, s-a dovedit că tinerii muncitori și-au respectat cuvîntul dat. În cinstea Festivalului de la Varșovia și a zilei de 23 August, tinerii constructori de utilaj petrolifer, piese și mașini agricole, vagoane C.F.R. din regiunea Ploești, raportează cu mîndrie că și-au îndeplinit și chiar depășit angajamentele luate. Așa de pildă, tinerii de la uzinele „Reparații Mecanice" au realizat patru construcții metalice pentru sondele de producție în loc de două. Nici tinerii de la uzinele „Gh. Gheorghiu-Dej" nu s-au lăsat întrecuți. Ei au obținut economii pînă la 31 iulie echivalente cu prețul de cost a două instalații de foraj montate pe autocamioane, cu ajutorul cărora se fac noi cercetări în subteran iar acum lucrează la noul lor angajament de a da pînă la 23 August încă o instalație de foraj.

Pe întreaga regiune tinerii au realizat din economii, ca rezultat al activității brigăzilor complexe, patru construcții metalice pentru sondele de producție, două instalații de foraj montate pe auto-camioane, zece pompe injecții pentru tractoarele K. D. 35, un cazan de abur pentru foraj, iar tinerii de la uzinele „1 Mai"-Ploești au realizat pînă în prezent un turbobur complect. Acum tinerii de la uzinele „1 Mai" lucrează intens să realizeze pînă la 23 August și celălalt utilaj necesar unei instalații complecte de foraj cu turbobur pentru care s-au angajat în ziua creării brigăzii.

Acțiunea de reducere a consumului de metal la fiecare fabricat continuă cu și mai multă intensitate. Pînă la sfîrșitul anului, brigăzile complexe vor lupta alături de toți muncitorii din regiunea Ploești pentru realizarea angajamentului de a da 140.000.000 lei acumulări socialiste peste plan.

În numai două luni

PITEȘTI — (de la corespondentul nostru). — Nu au trecut nici două luni de zile de cînd muncitorii, tehnicienii și inginerii de la întreprinderea construcții metalice Căi Ferate din Pitești au analizat propunerile făcute de comitetul organizației U.T.M. cu privire la reducerea consumului de metal la fiecare fabricat. Atunci, tinerii sprijiniți de ingineri și tehnicieni au hotărît să economisească în cinstea celui de al 5-lea Festival Mondial și a zilei de 23 August 30 tone metal.

Pentru îndeplinirea angajamentului ei și-au fixat ca sarcini: reducerea consumului specific de metale cu 0,03 tone la tona de produse, reducerea adausurilor de prelucrare a metalelor de fierărie, folosirea metalelor laminate semi-bune etc.

Pînă la sfîrșitul lunii iulie tinerii din această brigadă au economisit 8.000 kg. metale.

Popescu Traian, Niță Ion, Popescu Ioan, și Stroie Gheorghe din brigada de montori condusă de comunistul Stroie C. Marin, au muncit cu multă hotărîre și pricepere pentru economisirea celor peste 3200 kg. metale.

Întrecerea dintre brigada de montori condusă de tovarășul Croitoru Gheorghe și cei din brigada condusă de tovarășul Mincă Gheorghe a fost cîștigată de tinerii din brigada tovarășului Mincă, care au economisit 3000 kg. metal. În fruntea întrecerii s-au situat utemiștii Ilie Gheorghe, Toma Tudor.

La îndeplinirea angajamentului luat de colectivul întreprinderii au mai contribuit și utemiștii din secția tablierie metalice. Numele lui Dragomir Constantin, cel al lui Mesina Valeriu, precum și cel al lui Alexe Emil, sînt astăzi pomenite cu mîndrie de muncitorii acestei secții.

La secția mecanică, tinerii din brigada condusă de comunistul Trașcă Dumitru au economisit 2000 kg. metal, întrecînd cu 800 kg. pe cei din brigada de tineret condusă de comunistul Crainiciuc Emanoil.

În zilele care au trecut de la luarea angajamentului și pînă în prezent a crescut zi de zi numărul kilogramelor de metale economisite. Pînă în ultimele zile ale lunii iulie tinerii de la întreprinderea construcții metalice — Pitești și-au depășit angajamentul luat economisind 32.333 kg. metal.

Din lucruri mărunte

Colectivul atelierelor de reparații auto din Iași s-a angajat să dea pînă la sfîrșitul anului acumulări socialiste peste plan în valoare de 150.000 lei, din care 25.000 lei pînă la 23 August.

Una dintre căile principale prin care și-au propus ei să realizeze acumulările o constituie reducerea prețului de cost al reparațiilor, în primul rînd prin valorificarea lucrurilor mărunte. La un motor de mașină lagărele se uzează de obicei mai repede ca alte piese. Așa că mai toate motoarele intrate în reparație au nevoie de lagăre noi. Confecționarea lor nu-i o operație așa de complicată și e suficient să amintim că trebuiesc doar turnate, treabă pe care o face un singur om, iar apoi strunjite.

Turnarea o execută cu pricepere remarcabilă muncitorul Constantin Mătase. Are o „cușcă" a lui în apropierea strungăriei, o ladă cu forme de tot soiul, un dulăpior cu calupuri de compoziție și toate celelalte ce-i sînt de trebuință. Consumurile specifice îi îngăduie să folosească pentru turnarea lagărelor unui motor cantitatea de 3,5 kg. Adevărul este că n-a mai consumat de mult peste 2,8 kg.

La prima vedere se pare că e vorba de o diferență mică. Dacă stăm însă să socotim că el toarnă lunar lagăre pentru 25—30 motoare și că metalul de turnat are un preț destul de ridicat, atunci se vede lesne că Mătase face lunar economii importante. Cum a reușit el să reducă consumul de metal?

Pînă de curînd, formele erau astfel confecționate încît grosimea lagărului turnat atingea un diametru de 10 mm. Din aceasta mai bine de jumătate constituia adausul de prelucrare. Constantin Mătase s-a gîndit că e prea mare și i-a cerut părerea strungarului Ion Moroceanu care lucra și el la aceste piese. Amîndoi au căzut de acord că grosimea lagărului turnat ar putea fi redusă la 5 milimetri.

În zilele care au urmat Constantin Mătase a confecționat noi forme de turnare și a început să lucreze cu ele. Această simplă măsură i-a dat posibilitatea să consume cu mult mai puțină compoziție la fiecare turnare. Dar reducerea adausului de prelucrare n-a fost singura măsură luată. Pentru a economisi metalul nou, Constantin Mătase și-a făcut obiceiul ca în fiecare zi să colecteze din secția de strungărie șpanul de compoziție rezultat de la strunjirea lagărelor iar apoi să-l retopească, folosindu-l în amestec cu metalul nou. Mai zilele trecute el a constatat cu bucurie că în primele două decade din iulie, deși pentru turnarea unor comenzi nu a scos material de la magazie mai are încă o economie de peste 6 kg. compoziție.

E puțin poate dacă echivalăm cantitatea cu costul în lei. Dar leu lîngă leu fac împreună milioane.

Corespondent
JOE LENȚER

Un mare învățător și conducător al proletariatului

60 de ani de la moartea lui Fr. Engels

„Ce lumină, ce minte s-a stins, ce inimă a încetat să bată!" Aceste versuri înaripate ale lui Necrasov le punea Lenin drept motto articolului său scris cu prilejul morții lui Friedrich Engels și închinat memoriei marelui dispărut. De atunci, de la stingerea din viață a lui Friedrich Engels au trecut 60 de ani. Meritele istorice ale genialului gînditor, dascăl și conducător al clasei muncitoare au rămas însă și rămîn nepieritoare.

Referindu-se la aportul său în elaborarea ideologiei de luptă a clasei muncitoare, Engels declara cu modestie: „Alături de Marx, eu am fost vioara a doua". Întemeierea comunismului științific a rămas însă pentru totdeauna legată în conștiința proletariatului de numele celor doi savanți și luptători, Karl Marx și Friedrich Engels, legați între ei de o prietenie care — remarca Lenin — întrece cele mai mișcătoare legende ale anticilor despre prietenia dintre oameni.

Marx și Engels au făurit, pe baza prelucrării critice a celor mai înaintate cuceriri ale științei, concepția despre lume și societate a proletariatului: materialismul dialectic și istoric.

Pentru prima dată în istoria societății, ei au înlocuit visurile generoase despre eliberarea celor exploatați cu o știință riguros fundamentată, întemeind socialismul științific. Prezentarea adîncă și convingătoare a bazelor socialismului științific a fost făcută pentru prima dată de Marx și Engels în lucrarea lor comună „Manifestul Partidului Comunist", document programatic al mișcării muncitorești, în care analiza mersului istoriei demonstrează într-un mod de necontestat că pieirea burgheziei și victoria proletariatului sînt deopotrivă de inevitabile, că proletariatul are misiunea istorică de a fi groparul orînduirii capitaliste, de a se elibera pe sine și întreaga societate din lanțurile exploatării.

În opera lui Engels este bogat expusă concepția despre lume a clasei muncitoare, filozofia sa revoluționară. În preocupările lui Engels s-au situat la loc de frunte problemele filozofiei și științelor naturii. Rodnicia acestor preocupări se desprinde cu tărie din vasta sa lucrare „Dialectica naturii", operă care a rămas un model strălucit de folosire a materialismului dialectic în rezolvarea problemelor ridicate de științele naturii. Analiza unor probleme teoretice ale fizicii, biologiei, matematicii etc. se împletește în cuprinsul acestei lucrări cu formularea unor teze importante ale dialecticii materialiste cum ar fi învățătura despre caracterul obiectiv al legilor naturii sau despre formele de mișcare ale materiei. Un moment important în istoria filozofiei marxiste l-a marcat apariția operei lui Engels „Ludwig Feuerbach și sfîrșitul filozofiei clasice germane", lucrare în care sînt formulate o seamă de teze filozofice principale.

Prin extinderea tezelor materialismului dialectic la studiul societății, Marx și Engels au pus capăt haosului care domnea în studiul vieții sociale și au fundamentat materialismul istoric. Problemele fundamentale ale științei despre societate și-au găsit o profundă tratare în lucrările lui Engels. În paginile lor este cuprinsă expunerea tezelor marxiste în legătură cu legile vieții sociale, forțele motrice determinante ale vieții sociale, învățătura despre lupta de clasă, despre revoluție, etc. Astfel, opera lui Engels „Originea familiei, proprietății private și a statului" e dedicată adîncirii concepției materialiste asupra unor importante fenomene sociale ca proprietatea privată, statul, analizei istorice a apariției, dezvoltării și soartei lor viitoare.

Engels și-a adus de asemenea aportul strălucit în explicarea și popularizarea tezelor geniale ale lui Marx din domeniul economiei politice contribuind în mare măsură la elaborarea economiei politice marxiste. După moartea lui Marx, Engels a preluat greaua sarcină de a termina opera „Capitalul". Pe baza ciornelor lăsate de Marx, Engels a pus la punct și a publicat volumele II și III din „Capitalul". Prin îndeplinirea acestei munci, Engels a înălțat genialului său prieten un monument nepieritor pe care a încrustat fără să vrea propriul său nume cu litere nestinse.

În tezaurul marxism-leninismului a rămas ca o lucrare clasică — adevărată comoară a gîndirii marxiste — opera lui Engels „Anti-Dühring". Atrăgînd atenția asupra însemnătății acestei lucrări, Lenin o aprecia ca „o carte extrem de bogată în conținut și foarte instructivă", în care „sînt analizate probleme foarte importante din domeniul filozofiei, al științelor naturii și al științelor sociale..."

Opera lui Engels este în întregime străbătută de preocuparea mereu vie de a înarma cu rezultatele uriașei munci teoretice lupta revoluționară a clasei muncitoare. Engels a militat neobosit pentru mobilizarea și organizarea mișcării muncitorești. Lucrările lui Engels cuprind indicații prețioase cu privire la sarcinile nobile ale luptătorilor comuniști. Mișcarea revoluționară a clasei muncitoare a fost înarmată de Engels, alături de Marx, cu cunoașterea științei luptei de clasă, cu indicarea dușmanilor și aliaților ei firești în această luptă, cu cunoașterea căilor eliberării ei victorioase. Împreună cu Marx, Engels a depus o imensă activitate revoluționară, organizatorică, propagandistică, agitatorică apărînd punctul de vedere al proletariatului, luptînd pentru realizarea unității internaționale a mișcării muncitorești.

De activitatea lui Engels alături de Marx se leagă întemeierea și primii pași ai partidelor muncitorești din diferite țări în ultimele decenii ale secolului trecut. Engels împreună cu Marx a schițat tezele de bază cu privire la importanța partidului de avangardă al proletariatului.

Cu capacitatea sa uriașă de cuprindere și de cercetare a problemelor fundamentale ale luptei revoluționare a proletariatului, Engels a dat o serie de indicații concrete de mare valoare care-și păstrează și azi actualitatea pentru partidele clasei muncitoare. De pildă, Engels e autorul unei teze celebre de imensă importanță în transformarea socialistă a agriculturii. „Noi sîntem în mod hotărît de partea micului cultivator de pămînt — a scris Engels în cartea sa „Problema țărănească" — noi vom face tot ce se poate pentru a-i îmbunătăți soarta și pentru a-i înlesni trecerea la asociere în caz că el se va hotărî la aceasta".

Leninismul a dezvoltat mai tîrziu indicațiile lui Marx și Engels elaborînd programul dezvoltării socialiste a satului, programul atragerii țărănimii muncitoare pe drumul colectivizării.

Urmărind cu atenție creșterea luptei revoluționare în țările Europei, Engels manifesta prin diferite aprecieri și [illegible] preocuparea sa pentru situația și acțiunile mișcării muncitorești din Romînia. Într-o scrisoare adresată revistei „Contemporanul" în 1888, el scria: „Cu mare plăcere am văzut că socialiștii din Romînia primesc în programul lor principiile de căpetenie ale teoriei care a izbutit să adune pe mai toți socialiștii din Europa și America — este vorba de teoria prietenului meu, defunctul Karl Marx". O scrisoare adresată de Engels în 1894 publicistului romîn P. Mușoiu, care edita opere marxiste în traducere romînească, vădea preocupări ale lui Engels de însușire a limbii romîne și cuprindea indicații privind traducerile viitoare. Relevînd rolul de sfătuitor și conducător al socialiștilor europeni pe care îl îndeplinea Engels după moartea lui Marx, Lenin arăta că acestuia i se adresau în egală măsură socialiștii germani ca și spaniolii, romînii, rușii, pentru a sorbi din bogata sa comoară de cunoștințe și de experiență.

Ideologi ai clasei celei mai revoluționare, Marx și Engels au făurit o învățătură capabilă să se îmbogățească necontenit și să se dezvolte potrivit condițiilor istorice concrete. Firul vieții lui Engels s-a întrerupt atunci cînd condiții istorice nou ivite ridicau în fața clasei muncitoare noi și însemnate probleme ce se cereau în mod arzător rezolvate. Meritul istoric de a fi dezvoltat în noile condiții istorice învățătura lui Marx și Engels, într-o perioadă cînd ea trebuia apărată de atacurile furibunde ale dușmanilor ei înverșunați, a revenit marelui Lenin și apoi continuatorului operei lui, Stalin. Îmbogățită neîntrerupt, această învățătură adună sub steagul ei sute de milioane de oameni, constituind o uriașă forță materială în slujba progresului omenirii.

Ideile pentru elaborarea și victoria cărora Marx și Engels au luptat fără odihnă întreaga lor viață și-au demonstrat forța și invincibilitatea și au triumfat pentru prima dată în măreața operă a construcției socialiste desfășurată victorios de popoarele sovietice. Aceste idei triumfă în lupta constructorilor vieții noi din marea Chină și din celelalte țări de democrație populară. Aceste idei izbîndesc și în lupta pe care o duce poporul nostru condus de partid pentru construirea socialismului. În această luptă, ideologia marxist-leninistă — ideologie dominantă în țara noastră — reprezintă o călăuză sigură și încercată.

Din operele lui Engels, ale celui pe care Lenin îl caracterizează ca fiind, după Marx, „cel mai de seamă savant și învățător al proletariatului contemporan din întreaga lume civilizată", generații întregi de marxiști revoluționari au învățat și învață bazele concepției despre lume și societate a clasei muncitoare.

Însăși viața și activitatea lui Engels reprezintă pentru tînăra generație o școală, un minunat exemplu. Pasiunea cu care Engels a luptat încă din fragedă tinerețe împotriva reacțiunii, pasiunea uriașă cu care a studiat și și-a apropiat comorile științei și culturii, modestia lui, prietenia lui mare cu Marx bazată pe comunitatea de idei și de luptă — toate acestea stau ca o pildă măreață fiecărui tînăr care crede și luptă pentru progres, pentru fericirea omenirii muncitoare. Iar studierea temeinică și pasionată a operelor lui Engels reprezintă pentru tineretul muncitor o condiție de bază a educației sale marxist-leniniste.

M. LUPAN

Operele lui Engels editate în țara noastră

In țara noastră, din lucrările lui Fr. Engels au fost editate pînă acum în limba romînă 12 titluri într-un tiraj de 890.000 de exemplare.

Astfel au fost tipărite lucrările: „Anti-Dühring" — două ediții în 65.000 de exemplare, „Dezvoltarea socialismului de la utopie la știință" — două ediții în 83.000 de exemplare, „Ludwig Feuerbach și sfîrșitul filozofiei clasice germane" — trei ediții în 100.000 de exemplare, „Rolul muncii în procesul de transformare a maimuței în om" — două ediții în 130.000 de exemplare — „Originea familiei, a proprietății private și a statului" — trei ediții în 170.000 de exemplare.

Au fost editate de asemenea lucrările: „Despre materialismul istoric" în două ediții, „Situația clasei muncitoare din Anglia", „Dialectica naturii" și altele.

Dintre lucrările scrise de Fr. Engels împreună cu K. Marx, au apărut în limba romînă: „Manifestul Partidului Comunist" în 5 ediții, într-un tiraj de 268.000 de exemplare, „Opere alese în două volume", din care vol. I în două ediții. A fost tipărită și lucrarea „Despre artă și literatură".

In Editura de stat pentru literatură politică se pregătește acum ediția a III-a a lucrării lui Fr. Engels „Anti-Dühring" și traducerea lucrării „Ideologia germană" de K. Marx și Fr. Engels. Se află în curs de apariție vol. II, ediția a II-a, al „Operelor alese în două volume" ale lui K. Marx și Fr. Engels.

CRONICA LITERARĂ

Camil Petrescu – „Un om între oameni" (vol. II)

Lucian Raicu

Camil Petrescu poate fi identificat peste tot, în orice propoziție formulează. Cu personalitatea sa ne ciocnim pretutindeni.

S-a observat, contemplînd opera întreagă — dramaturgia și romanul — că eroii lui Camil Petrescu poartă toți capul autorului. Deși exagerată, observația rămîne esențială, căci acest mare scriitor al nostru nu se ascunde după acțiune, nu e senin și nici aparent nepăsător, imperturbabil, ca Liviu Rebreanu, ci își manifestă pretutindeni agitația, febra gîndirii, într-un chip cu totul personal. Dar „Un om între oameni" e un roman istoric, adică a avut de respectat adevăruri confirmate de știință, personaje autentice; volumul al doilea, limitîndu-se la o perioadă strict determinată — cele două săptămîni care au marcat faza de ascensiune a revoluției de la 1848 — e de o rigoare absolută a informației, mirînd chiar pe oamenii de specialitate. Prin eroii de odinioară, prin Gelu Ruscanu, Pietro Grala, Ștefan Gheorghiu mai putea vorbi, pe un ton grăbit, precipitat, scriitorul însuși — ipoteza nu are nimic scandalos — dar în cazul prezent, asta nu mai e admisibil: Bălcescu era un revoluționar, Brătianu un arivist, Eliade un demagog și biografiile lor sînt diferite. Viziunea epocii descrise, a raporturilor de clasă, viziunea oamenilor revoluției e strîns legată de concepția marxistă asupra istoriei. Scriitorul ascultă de legile adevărului istoric. Unii vor spune că în felul acesta personalitatea autorului, atît de izbitoare și de vie în tot ce o cunoaștem, nu se poate manifesta în voie, fiind oarecum îngrădită. Și nu numai atît. Se spune în continuare că vocația lui Camil Petrescu era de a scrie romane răvășite, de o structură „nouă", adică neclasică, fără epică ordonată, amestecînd fără vreo tangență, un caz de gelozie și un jurnal de război — ca în „Ultima noapte de dragoste" — ori punînd laolaltă scrisori, scene erotice, articole de ziar, comentarii cosmologice, poezii, dezbateri estetice, proiecție interioară, descriere de moravuri etc. — ca în „Patul lui Procust". Să scrie adică opere la baza cărora critica să observe o disproporție. Acum însă Camil Petrescu ne dă un roman epic a cărui desfășurare e vastă, bine zidită, prinde în țesătura ei multe zeci de personaje. Iată deci o altă împrejurare, care s-ar spune că îngrădește o personalitate revărsată, mereu febrilă. În sfîrșit, ca un argument ultim, se va aminti profesia de credință repetată a lui Camil Petrescu prin care se afirmă răspicat că arta e rezultatul unui „contact *originar* cu viața", că scriitorul n-are altă menire decît să exprime în cărțile sale „ceea ce a simțit", ceea ce i s-a întîmplat în viață, lui și celor pe care i-a cunoscut („Patul lui Procust"). Pe cînd în „Un om între oameni" nu poate fi vorba de un asemenea „contact originar" cu evenimentele, „cu viața", ci de o comunicare cu izvoarele istorice. Iată o ultimă împrejurare care derutează și împinge pe un teren nesigur — după unii — posibilitățile de afirmare nestingherită a personalității.

Și în pofida acestor împrejurări — care par stînjenitoare — „Un om între oameni" e o scriere profund personală, o carte de „genul" Camil Petrescu, nu mai puțin ca „Ultima noapte" ori „Patul lui Procust" ori — ca să împingem lucrurile pînă la limită — „Eugen Lovinescu subt zodia seninătății imperturbabile", cunoscut pamflet cu rădăcini autobiografice. Cum se explică?

Termenul de „autenticitate" care se spune că e introdus în vocabularul criticii romînești de Camil Petrescu însuși, își găsește o ilustrare valabilă în romanul „Un om între oameni". Impresia de „contact originar cu viața" se impune, orice s-ar zice, în ciuda împrejurărilor stînjenitoare. Dacă în evocarea istorică, nota caracteristică lui Sadoveanu stă în transfigurare, adică în voința scriitorului de a ne conduce cu multă ceremonie într-o lume patriarhală, de basm, cu atmosferă de epopee și contururi fictive, oricum departe de noi, deși păstrînd contururile realității, Camil Petrescu, scriind un roman istoric, ne apropie atît de mult de istorie, e atît de interesat — personal interesat parcă — de soarta *acelei epoci* și a *acelor oameni*, încît avem mereu sentimentul că faptele istorice îi sînt contemporane. Cu o tinerețe a gîndirii pe care i-am știut-o din totdeauna, cu aceeași putere de a iubi și a disprețui, de a admira și a repudia, cu aceeași simțire nervoasă și încordată, Camil Petrescu ne vorbește de oamenii de la 1848 ca de niște tovarăși sau adversari. Soarta lui Bălcescu îl angajează personal, tremură de pasiune descoperind în el soluția problemei intelectualului pe care a analizat-o pe tot cuprinsul operei sale; simte o antipatie absolută pentru Brătianu, ironizează poza lui Eliade, disprețuiește pe Halepliu persiflîndu-i suferința, e uimit de vitalitatea țăranului, zguduit de soarta sa tragică. Aici personalitatea agitată, pătimașă a lui Camil Petrescu e în plină afirmare. Febrilitatea se citește pretutindeni. Scriitorul nu e „obiectiv", ca Rebreanu, care privea — s-ar spune — cu răceala naturii însăși, ci e mereu prezent, simpatia și antipatia față de propriile-i personaje se desprinde repede; se amestecă printre eroi — ceea ce pentru altul ar fi dat rezultate funeste sau, oricum, ar fi subțiat coloanele construcției, nu însă pentru Camil Petrescu; vigoarea pamfletară și gradul înalt al ideilor și patimilor evită totdeauna prăpastia facilității. Acest fel personal nu stînjenește și sîntem la rîndul nostru emoționați de propria emoție și participare intimă a scriitorului. Se poate într-adevăr observa emoția autorului ori de cîte ori vine vorba de Bălcescu. Scriitorul e neliniștit ca și cum ar vorbi în fața unei mulțimi în fața căreia se simte răspunzător și glasul său e atunci înăbușit, sugrumat. Particularitatea aceasta e a lui Bălcescu însuși — și glasul acestuia în clipele de încordare capătă, cum se notează undeva, un soi de „răgușeală dramatică".

Bălcescu e învăluit într-o aureolă eroică, fiind, așa precum istoria însăși ne-o arată, cu un cap mai presus de ceilalți animatori ai mișcării revoluționare pașoptiste. Bălcescu a fost inima revoluției și e surprinzător să constați cît de aproape îl simțim și astăzi, după mai bine de un veac, pe acest cel dintîi între oamenii epocii sale, e surprinzător să constați că gîndurile lui sînt și ale noastre. A constribuit un talent atît de rar, ca acela al lui Camil Petrescu, ca astăzi să-l avem pe Bălcescu — și nu numai în dimensiunile sale statuare — dar în ceea ce marele revoluționar a avut în el omenesc, în liniile complicate și profund proprii ale structurii sale sufletești.

Bolnav, măcinat fizicește, Bălcescu e mînat din urmă nu doar de spaima elementară a morții, ci de voința de a înfăptui ceva în puțina viață ce-o avea de trăit pe acest pămînt. Revoluției, Bălcescu îi sacrifică totul, pînă și fericirea personală, pînă și împlinirea în dragoste. Așa cum spusese lui Alecu Golescu, așa cum scria și lui Alecsandri, prietenul său bun, —e zadarnic ca omul să trăiască spre a-și realiza o scurtă și pieritoare fericire individuală, cînd sînt atîtea lucruri mari de înfăptuit. Romînia a fost iubita lui Bălcescu. E în romanul „Un om între oameni" o lumină morală, o forță exemplară ce iradiază continuu.

În viziunea lui Camil Petrescu, Bălcescu e un revoluționar ferm, pînă la fanatism. În Gelu Ruscanu din „Jocul ielelor" era însă un fanatism orb al ideii, o gîndire indiferentă față de oameni, credincioasă numai „ideii". În „Un om între oameni" eroul are în el, orice s-ar zice, ceva de fanatic, însă de fanatism adînc omenesc, izvorît din pasiune și credință și mai ales îndreptat spre un ideal sigur — nu unul vag și universal — și asupra acestui ideal, care e fericirea poporului său, el își concentrează toată iubirea. Bălcescu în concepția scriitorului e dur și intransigent ca Robespierre din „Danton", fără a avea perfidia atribuită acestuia. Fermității încordate a caracterului său, adversarii i-au zis „ambiție nemăsurată", iar puterii sale supraomenești de sacrificiu „poză" și „vorbărie politică", necrezînd în sinceritatea sa. Bălcescu era într-adevăr plin de ambiție, dar ambiția nu i se întorcea asupra propriei sale făpturi, ci se dezlănțuia în afară, urmărind, prin toate sacrificiile, numai înfăptuirea idealului său: triumful cauzei revoluționare. Împietrirea sufletească e numai o aparență. Nimeni nu suferă mai dureros zbuciumul gîndurilor și ezitărilor lăuntrice de tot felul decît acest om aparent rece. Reacția la șovăirile unora, mai înainte de a fi încruntarea crispată, e uimirea; e parcă mereu surprins că alții nu judecă la fel, că dau înapoi în fața evidenței, că ceea ce în conștiința lui apare limpede, în a altora e obscur și șovăitor. Primele pagini îl surprind în clipe tragice. El străbate acum o criză morală, prins între voința arzătoare de a-și vedea idealurile înfăptuite și împrejurările grele ce trebuiau înfruntate. Situația e în adevăr dramatică și numai o minte lucidă cum a fost cea a marelui cărturar, întemeiată pe patriotism și pe cunoașterea istoriei naționale, o poate depăși. Cînd locotenentul Cristophi refuză de-a dreptul să răspundă obligațiilor revoluționare ce și le asumase, Bălcescu e mai întîi uluit, iritat și întărîtat, gata să sancționeze lașitatea așa cum pretind legile revoluției, dar, în aceeași clipă, brațul menit să lovească șovăie, răspunzînd parcă ezitărilor conștiinței.

Avem senzația materială că scriitorul retrăiește revoluția pe datele știute și că reface întreaga existență a eroului, cugetînd asupra fiecărei situații, judecînd în lumina înțelegerii de azi, materialist-istorice, a evenimentelor trecute, dificultățile înfruntate de revoluționari la acea epocă. Astfel, întristat de lipsa de sinceritate a unor camarazi — Rosetti, Eliade, Brătianu — dezamăgit de inerția greu de învins a celor chemați să înfăptuiască revoluția, gîndind la marile dificultăți ce decurgeau din poziția istorică a țării — mic teritoriu dependent de străinătate și mereu sub spectrul invaziei — în aceste clipe Bălcescu dezbate însăși problema destinului revoluției, a soartei poporului său. „Dar dacă poporul nu se va ridica? Dacă două sute de ani de lîncezeală națională vor fi închircit în el acele mădulare care fac ca un popor să fie popor? Acest ofițer ar fi trebuit să facă el fapta dintîi, el din tot neamul romînesc, dar nimic n-a răspuns în ființa lui cum nu răspunde mîinii o orgă cu mașinăria stricată".

Împrejurările vitrege maturizează astfel gîndirea eroului, îl fac prudent și bănuitor și la observația unui tovarăș al său, care îi reproșează o oarecare răceală în raporturile cu oamenii din jur, Bălcescu răspunde: da, e neîncrezător în unii oameni și alții, dar e încrezător în poporul romîn întreg.

Scriitorul trage ferm și adînc conturile personalității lui Bălcescu și din amestecul de stăpînire și vibrație nervoasă, de părtinire și ură, de intransigență și umanitate, patimă și răceală, credință fanatică și spirit bănuitor, de sarcasm și emoție, creează un caracter, un suflet omenesc analizat pînă la epuizare. Ținuta obișnuită a eroului e o impulsivitate înăbușită și tradusă în continuă încordare, emoția fiind trecută în gîndire. În mintea lui e o fierbere și o încordare maximă, o agitație care străbate rar la suprafață. E mereu neliniștit dar cu sobrietate și supraveghindu-se, nu-și trădează fierberea lăuntrică.

Personajele lui Camil Petrescu, cele reprezentative pentru scriitor, adică cele simpatizate, au toate această fierbere necontenită, dar nu se supraveghează. Eroul din „Ultima noapte", ca și Pietro Grala din „Act venețian", e necontenit atent la orice gest posibil de a fi suspectat și nu se stăpînește niciodată. Agitația lăuntrică a eroului din „Un om între oameni" se citește în încordarea și scînteierea vie a privirii, izbucnește rar — ca în ședințele guvernului provizoriu, cînd e în joc soarta însăși a revoluției — dar atunci cu toată intensitatea. La aceasta contribuie și gîndul morții apropiate care excită setea de acțiune a eroului, funcțiile gîndirii și voinței, impunînd structurii sale sufletești un ritm de continuă trepidație. Descriind starea de spirit a eroului său, importantă în înțelegerea devotamentului față de revoluție, prin acumularea și descărcarea continuă de energii sufletești, scriitorul ne dă această pagină memorabilă ca pătrundere analitică, dar îndeosebi ca document moral:

„Astfel, gîndul apăsător al morții atît de apropiate, necruțătoare, de care era îmbibat ca de o umezeală rece și întunecată, în loc să-l abată și să-l paralizeze, îl îmboldea, stimulîndu-l ca o otravă răscolitoare, exasperîndu-i funcțiile sufletești, hipertrofiindu-le parcă, întocmai cum o energie descătușată din structura ei normală, dar numaidecît încătușată iar de puterea și mai mare a rațiunii, aduce, astfel preschimbată, foloase nesfîrșit mai mari decît în forma ei obișnuită dintîi... În chipul acesta, oarecum monstruos, iubirea lui care ar fi putut fi nemărginită, închinată unei femei unice, se prefăcea în iubire pătimașă pentru poporul romîn întreg, iar setea lui de a trăi preschimba ceea ce îi era refuzat din pricina morții apropiate, într-o neasemuită trăire după moarte".

Autorul unei opere literare care își propune să înfățișeze o mare personalitate artistică sau politică trebuie el însuși să fie la nivelul acelei personalități. Se pot reda să zicem sentimentele și pasiunile eroului înfățișat, se pot împrumuta anumite stări sufletești dar nu se poate reda astfel ceea ce în biografia unei asemenea personalități constituie esențialul — și anume gîndurile, înălțimea spirituală. Din acest punct de vedere, Bălcescu și-a găsit în autorul romanului „Un om între oameni" un indicat interpret.

(Va urma)

Editura tineretului 1955

CEA DE A 3-a SESIUNE A SOVIETULUI SUPREM AL U. R. S. S.

Raportul prezentat de N. A. BULGANIN, preşedintele Consiliului de Miniştri al U. R. S. S.

(Urmare din pag. 1-a

rite acuzații reciproce, ci să se găsească căi și mijloace noi de slăbire continuă a încordării internaționale și de creare a unei atmosfere de încredere în relațiile dintre state. Am declarat direct că am venit la Geneva cu dorința de a găsi prin eforturi comune rezolvarea problemelor nereglementate și în ce ne privește, am declarat că sîntem gata să examinăm cu atenție propunerile celorlalți participanți la conferință.

Delegația sovietică a atras de asemenea atenția oamenilor de stat ai S.U.A., Marii Britanii și Franței, că ea nu înclină să minimalizeze dificultățile ce stau în calea reglementării problemelor nerezolvate, inclusiv a problemelor Europei și Asiei.

Dacă însă toți participanții au venit la conferință cu dorința de a găsi căile de înlăturare a dificultăților, aceasta este o chezășie sigură că conferința va da rezultate pozitive.

În declarațiile lor introductive făcute la prima ședință, la 18 iulie, șefii guvernelor S.U.A., Franței, Marii Britanii și Uniunii Sovietice, și-au expus punctele de vedere asupra principalelor probleme ale situației internaționale și asupra sarcinilor conferinței. Totodată, au fost formulate considerațiunile asupra problemelor care trebuie să fie discutate.

Toți participanții la conferință s-au pronunțat pentru discutarea următoarelor probleme: problema germană, problema dezarmării, problema securității europene, problema dezvoltării contactelor dintre Est și Vest.

Din păcate, propunerea noastră de a se discuta în cadrul conferinței problemele Asiei și Extremului Orient nu a fost adoptată deși caracterul actual al acestor probleme este evident, dacă privim faptele drept în față.

Se înțelege de la sine că delegația sovietică nu a putut accepta discutarea problemei situației din țările Europei răsăritene, precum și a problemei „comunismului internațional". Noi am arătat că a ridica la această conferință problema situației din țările Europei răsăritene înseamnă să fim împinși spre un amestec în treburile interne ale acestor state.

Or, se știe prea bine că regimul democrat-popular din aceste țări a fost instaurat de popoarele înseși pe baza liberei exprimări a voinței lor. În afară de aceasta, nimeni nu ne-a împuternicit să examinăm situația din aceste țări. În ce privește problema „comunismului internațional", cu care se obișnuiește pe alocuri să fie speriați oamenii naivi, noi am declarat că conferința de la Geneva a fost convocată pentru discutarea problemelor relațiilor dintre state și nu pentru discutarea activității cutăror sau cutăror partide politice din diferite țări sau a relațiilor dintre aceste partide. Pornind de la aceasta trebuie să considerăm că ridicarea acestei probleme la conferința șefilor guvernelor este nelalocul ei.

Referindu-ne la fondul propunerilor pe care guvernul sovietic le-a prezentat spre examinare conferinței de la Geneva, trebuie să ne oprim în primul rînd asupra propunerilor în problemele legate de asigurarea securității în Europa.

Uriașa însemnătate a acestei probleme este explicabilă. Experiența istoriei arată că războaiele cele mai sîngeroase și mai pustiitoare au avut loc în Europa. Tocmai în Europa au început atît primul cît și cel de al doilea război mondial care s-au extins asupra altor țări și continente și care au adus omenirii pierderi și distrugeri materiale incalculabile. Toate acestea arată ce însemnătate uriașă ar avea pentru cauza păcii generale crearea în Europa a unui sistem de trainică securitate.

Guvernul sovietic a considerat și consideră că cea mai sigură cale pentru asigurarea securității în Europa ar fi încheierea unui tratat general european sau, cum spunem noi, crearea unui sistem de securitate colectivă cu participarea tuturor statelor europene și a Statelor Unite ale Americii. Crearea unui asemenea sistem de securitate, în locul grupărilor militare ale unor state europene îndreptate împotriva altor state europene, ar corespunde intereselor tuturor popoarelor Europei, pe care politica de creare a unor grupări militare le-a împins nu odată în prăpastia războiului.

Anul trecut, cînd am formulat această propunere, unele state occidentale ne-au declarat că propunerea sovietică nu le satisface, deoarece ea distruge sistemul blocurilor militare create de ele, chipurile în interesul apărării. Cu acest prilej, ele au manifestat o grijă deosebită pentru soarta grupării Nord-atlantice, afirmînd că N.A.T.O. nu urmărește decît scopuri defensive. Ținînd seama de aceste afirmații, guvernul sovietic a hotărît la timpul său, să adere la această organizație, întrucît participarea la o organizație care urmărește scopuri defensive, corespunde întru totul intereselor noastre.

Uniunea Sovietică a întreprins încercări concrete de a intra în N.A.T.O. și a adresat o notă corespunzătoare puterilor participante la N.A.T.O. Printr-o notă oficială ni s-a refuzat însă primirea. Aceasta nu putea să nu provoace alarma întemeiată și accentuarea vigilenței din partea Uniunii Sovietice. Era clar că țelurile N.A.T.O. nu corespund nici pe departe declarațiilor despre caracterul defensiv al acestei organizații.

Ținînd seama de faptul că guvernele unor state nu vor să se despartă, cel puțin în prezent, de blocurile militare create de ele și dorind să ușurăm realizarea unei înțelegeri între statele interesate, noi am prezentat la conferința de la Geneva o nouă propunere privind crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa. Noi am propus ca crearea acestui sistem de securitate să fie împărțită în două perioade.

Pentru perioada întîia urmează să rămînă în vigoare și tratatul Atlanticului de Nord, și acordurile de la Paris și tratatul de la Varșovia. În același timp, toate statele care fac parte din aceste grupări trebuie, potrivit propunerii noastre să fie legate de obligația de a se abține de la folosirea forței armate unul împotriva altuia și de a rezolva toate litigiile care se pot ivi între ele, numai prin mijloace pașnice.

Propunerile noastre prevedeau în continuare că, pînă la realizarea unui acord cu privire la reducerea armamentelor și interzicerea armei atomice precum și la retragerea trupelor străine de pe teritoriile țărilor europene, statele participante la securitatea colectivă din Europa trebuie să se oblige să nu ia nici un fel de măsuri îndreptate spre sporirea efectivului forțelor lor armate de pe teritoriile altor state europene.

În sfîrșit, propunerile sovietice au avut în vedere ca statele participante la securitatea colectivă din Europa să se consulte între ele de fiecare dată cînd situația va cere acest lucru, pentru a nu admite crearea unei situații amenințătoare în Europa și pentru a întreprinde de comun acord măsuri în vederea menținerii păcii.

În felul acesta, propunerile sovietice țin seama pe de o parte de situația reală creată în Europa astăzi cînd există grupări militare de state, iar pe de altă parte, asigură, în cazul adoptării acestor propuneri, coexistența pașnică a statelor europene. Totodată în prima etapă niciunul din aceste state nu-și asumă altă obligație, în baza tratatului de securitate colectivă, în afară de aceea de a nu folosi forța armată.

Aceste propuneri prezintă și avantajul că oferă posibilitatea de a se verifica în acțiune, în decursul unei anumite perioade de timp sistemul bazat pe eforturile comune, îndreptate spre menținerea păcii ale tuturor statelor europene, chiar dacă aceste eforturi sînt limitate în ce privește proporțiile.

În a doua perioadă, statele menționate, firește, ar trebui să-și asume în întregime, în conformitate cu tratatul respectiv, obligațiile legate de crearea sistemului de securitate colectivă în Europa. În conformitate cu aceasta, ar trebui să înceteze total și concomitent valabilitatea tratatului Atlanticului de nord, acordurilor de la Paris și tratatului de la Varșovia, iar grupările create pe baza acestora ar trebui să fie lichidate și înlocuite cu sistemul general european de securitate colectivă.

La Geneva ne-am pronunțat pentru aceea ca în cele din urmă pe teritoriile statelor europene să nu rămînă trupe străine și ca, în această privință, să se restabilească situația care a existat înaintea celui de al doilea război mondial. Sîntem convinși că aceasta ar corespunde năzuințelor popoarelor europene spre pace, spre existență independentă și ar corespunde întrutotul sarcinii asigurării securității popoarelor Europei.

Sîntem profund convinși că securitatea reală a statelor europene poate și trebuie să fie asigurată numai atunci cînd se va pune capăt politicii grupărilor militare, cînd toate statele europene precum și S.U.A. își vor uni eforturile în lupta pentru pace.

Viața pe care o duc diferitele țări este diferită. Printre oamenii care le populează există credincioși și atei, comuniști și anticomuniști, însă ei toți se pot înțelege într-o chestiune: ei sînt în egală măsură interesați în menținerea și întărirea păcii. Și dacă lucrurile stau astfel nu trebuie precupețite munca și eforturile pentru a obține înfăptuirea acestui țel.

Prezentînd propunerile noastre concrete, îndreptate spre asigurarea securității generale europene, noi am arătat că aceste propuneri nu sînt singurele pe baza cărora s-ar putea ajunge la rezolvarea acestei importante sarcini. Sîntem gata să examinăm propunerile altor state, care într-o măsură sau alta corespund sarcinii întăririi securității europene, lucru pe care delegația sovietică l-a declarat la conferința de la Geneva.

Delegația sovietică a declarat între altele că merită atenție considerentele primului ministru al Marii Britanii, domnul A. Eden, cu privire la posibilitatea încheierii unui pact de securitate cu participarea unui cerc mai restrîns de state. Încheierea unui astfel de pact la care să participe la început cele patru puteri — U.R.S.S., S.U.A., Marea Britanie și Franța — precum și alte cîteva state europene, ar putea avea o însemnătate pozitivă. Este numai necesar ca acest pact să țină seama de situația reală existentă în Germania, unde în ultimii zece ani s-au constituit două state germane. Considerăm pe deplin posibil să se găsească un mod de îmbinare a intereselor securității generale europene cu interesele dezvoltării Republicii Democrate Germane și Republicii Federale Germane, mod care să corespundă atît intereselor poporului german, cît și intereselor păcii generale.

Este de presupus că la viitoarea conferință din octombrie a miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri vor fi examinate noi posibilități de înțelegere în această problemă importantă. Aceste posibilități nu pot fi considerate ca epuizate.

În această ordine de idei trebuie menționată o altă propunere a noastră referitoare la securitatea europeană, care a fost transmisă spre examinare conferinței miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri care urmează să se întrunească în octombrie. Am în vedere propunerea guvernului sovietic ca pînă la crearea sistemului de securitate generală europeană, statele participante la grupările existente în prezent în Europa să-și asume obligația de a nu folosi forța armată unele împotriva altora. Este de la sine înțeles și noi am declarat aceasta la Geneva, că o asemenea obligație nu trebuie să știrbească dreptul statului la autoapărare individuală sau colectivă în caz de atac armat, drept prevăzut în articolul 51 al Cartei O.N.U.

După părerea noastră, este greu să se obiecteze împotriva acestei propuneri. Să admitem într-adevăr că realizarea unui acord în problema încheierii unui tratat cu privire la asigurarea securității în Europa — fie cu participarea tuturor statelor Europei, fie la început cu participarea numai a unora dintre statele europene — ar putea să întîrzie.

Noi am spus la Geneva: Dece în acest caz nu se poate cădea de acord ca participanții la grupările militare existente — occidentală și de la Varșovia — să-și asume obligația simplă, dar corespunzătoare intereselor celor mai vitale ale popoarelor de a nu recurge la folosirea forței armate unii împotriva altora?

Încheierea în această privință a unui tratat între statele participante la grupările existente ar însemna fără îndoială un pas înainte pe calea creării unui sistem eficace de securitate în Europa.

Nu s-a realizat niciun fel de înțelegere definitivă în privința securității în Europa, inclusiv în privința acestei ultime propuneri a Guvernului sovietic. Totuși, ca urmare a schimbului de păreri care a avut loc între șefii guvernelor celor patru puteri, toți au fost de acord că examinarea acestei probleme importante trebuie continuată. Totodată, reprezentanții celor trei puteri occidentale au fost de asemenea de părere să fie examinată propunerea Guvernului sovietic cu privire la încheierea unui tratat între grupările occidentale și de la Varșovia.

La conferința de la Geneva am ridicat o problemă care devine tot mai actuală — problema sprijinirii de către cele patru puteri a statelor care ar dori să ducă o politică de neutralitate și de neparticipare la blocuri și coaliții militare. Se știe că în unele state din Europa, din Orientul Apropiat și Mijlociu, mișcarea pentru promovarea unei politici de neutralitate se intensifică tot mai mult. Această tendință este cu totul lesne de înțeles deoarece se știe din trecut că țările care au dus o politică de neutralitate, au asigurat popoarelor lor securitatea și au jucat un rol pozitiv. Noi am declarat la Geneva că dacă unele sau altele dintre statele care vor să ducă o politică de neutralitate ar ridica problema garantării securității și inviolabilității lor teritoriale, Uniunea Sovietică ar fi gata să participe împreună cu celelalte puteri la asemenea garanții.

După cum se știe, U.R.S.S. a făcut deja o asemenea propunere în privința Austriei iar la conferința de la Viena a miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri s-a realizat un acord de principiu privind respectarea neutralității Austriei de către guvernele U.R.S.S., S.U.A., Angliei și Franței.

După părerea noastră, această problemă rămîne actuală și după conferința de la Geneva și merită o serioasă atenție.

La conferința de la Geneva a avut loc un schimb de păreri asupra problemei germane. Trebuie spus că la conferință au ieșit la iveală diferite feluri de a aborda soluționarea acestei probleme, a problemei privind direcția în care trebuie să se dezvolte Germania. Pentru securitatea popoarelor Europei, cea mai mare însemnătate o are problema dacă Germania se va dezvolta sau nu într-o direcție care să corespundă intereselor asigurării păcii în Europa, sau dacă dezvoltarea Germaniei va urma ca și altădată calea reînvierii militarismului și a creării în centrul Europei a focarului unui nou război.

Reprezentanții celor trei puteri au luat apărarea acordurilor de la Paris care prevăd remilitarizarea Germaniei occidentale și includerea ei în gruparea militară a puterilor occidentale. Totodată, ei nu au ascuns că și Germania unificată, ei nu o concep altfel decît integrată în gruparea occidentală menționată. Este limpede că Uniunea Sovietică nu a putut și nu poate să fie de acord cu un astfel de punct de vedere, deoarece el nu corespunde intereselor securității europene și nici securității Uniunii Sovietice, ceea ce nu putem și nu avem dreptul să scăpăm din vedere.

La aceasta ni s-a replicat că cele trei puteri occidentale ar putea accepta încheierea unui pact la care să participe cinci state (U.R.S.S., S.U.A., Marea Britanie, Franța și Germania unificată) și propun ca Uniunea Sovietică să primească „garanții de securitate" din partea participanților sus menționați la acest pact. Noi am răspuns că vrem să clarificăm deplin această problemă a garanțiilor pentru Uniunea Sovietică. Propuneri de garanții, am declarat noi, sînt de înțeles cînd este vorba de un stat mic care nu dispune de forțe armate capabile să-i asigure pe deplin securitatea. Este absolut limpede că orice propuneri în acest sens cu privire la U.R.S.S. nu au nici un temei.

Trebuie de asemenea subliniat că este vorba de garanții care urmează să fie acordate Uniunii Sovietice de către state legate între ele prin obligații militare separate pe baza altor tratate și acorduri îndreptate în mod evident împotriva Uniunii Sovietice și țărilor de democrație populară.

Uniunea Sovietică consideră că cea mai importantă garanție a securității în Europa ar fi în primul rînd să se creeze un sistem general european de securitate, precum și să se împiedice renașterea militarismului german, să se împiedice transformarea Germaniei în focarul unei noi agresiuni în Europa.

Ne-am expus la Geneva părerile în problema germană. Am declarat că aplicarea acordurilor de la Paris — adică remilitarizarea Germaniei occidentale, refacerea potențialului ei militar și includerea Germaniei occidentale în grupările militare occidentale — este incompatibilă cu sarcina unificării Germaniei.

Noi am amintit că Uniunea Sovietică a atras și înainte atenția guvernelor S.U.A., Marii Britanii și Franței asupra consecințelor pe care le pot avea acordurile de la Paris.

În prezent, acordurile de la Paris au și intrat în vigoare și sînt aplicate, și aceasta a creat o situație nouă care nu poate fi nesocotită. Totodată însă, aceasta înseamnă că rezolvarea problemei germane, în condițiile existenței acordurilor de la Paris, trebuie căutată pe altă cale — pe calea atenuării încordării internaționale în Europa, pe calea lichidării actualelor grupări militare de state și a creării unui sistem eficace de securitate colectivă în Europa.

Tocmai în această direcție trebuie să fie îndreptate atît eforturile poporului german cît și ale celorlalte state interesate.

Nu se poate constata decît cu satisfacție faptul că în cercurile opiniei publice din Germania occidentală și în presa vest-germană răsună tot mai des și mai insistent cereri de schimbare a politicii guvernului Republicii Federale Germane în problemele reunificării Germaniei, deoarece o politică la baza căreia stă remilitarizarea Germaniei occidentale și includerea ei în blocuri militare, exclude posibilitatea unificării țării.

Aceasta este situația în problema germană din punctul de vedere al condițiilor externe, internaționale, ale unificării Germaniei.

Nu trebuie însă să se uite că există și condiții interne în Germania însăși, care au de asemenea o mare însemnătate la rezolvarea problemei viitorului ei.

Actuala Germanie nu mai este Germania care a existat acum 10 ani în prima perioadă după zdrobirea regimului hitlerist. În deceniul care a trecut s-au constituit pe teritoriul Germaniei două state germane de sine stătătoare — Republica Democrată Germană și Republica Federală Germană, și aceste două republici sînt recunoscute de alte țări ca state suverane. Ambele au relații diplomatice și comerciale cu alte țări și participă la tratatele și acordurile corespunzătoare din Europa.

Nu se poate să nu se țină seama de faptul că în aceste două state s-au statornicit orînduiri sociale și economice diferite prin natura lor. În Republica Democrată Germană sînt la putere muncitorii și aliații lor — țărănimea muncitoare și intelectualitatea — care au pășit pe calea construcției socialiste și care sînt ferm convinși de justețea căii pe care au ales-o. Este cu totul de înțeles că oamenii muncii din Republica Democrată Germană declară că nu pot pune în primejdie cuceririle pe care le-au dobîndit în perioada menționată.

La rezolvarea problemei unificării Germaniei nu se poate să nu se țină seama atît de părerea Republicii Democrate Germane, cît și de cea a Republicii Federale Germane. Cu alte cuvinte, această problemă nu poate fi rezolvată fără participarea germanilor înșiși.

Toate acestea înseamnă că, în condițiile internaționale și interne create în Germania, este cu neputință să se unifice Germania prin contopirea mecanică a celor două părți ale ei și că nici un fel de asemenea încercări și planuri nu pot avea succes, întrucît ele nu țin seama de situația reală. În condițiile actuale problema germană poate fi rezolvată numai treptat, pe căile colaborării dintre Republica Democrată Germană și Republica Federală Germană și ale unei apropieri a lor care să corespundă intereselor păcii și progresului.

La Geneva nu am găsit un limbaj comun în problema germană. Totuși, este de presupus că schimbul de păreri care a avut loc și în cadrul căruia delegația sovietică și-a expus în mod limpede poziția, își va vădi importanța atunci cînd miniștrii celor patru puteri vor relua în octombrie anul acesta tratativele în problemele care s-au discutat la conferința de la Geneva.

Guvernul sovietic își dă bine seama că în calea rezolvării problemei germane, miniștrii Afacerilor Externe vor întîmpina destule dificultăți, destule obstacole neașteptate. Aceasta este de înțeles deoarece la conferința Șefilor Guvernelor celor patru puteri au ieșit la iveală două feluri diferite de abordare a rezolvării problemei germane.

Dificultățile legate de reglementarea problemei germane nu trebuie totuși să constituie un obstacol în calea succesului lucrărilor conferinței miniștrilor Afacerilor Externe și în special nu pot să constituie un obstacol în calea rezolvării problemei fundamentale, principale, pe care urmează s-o examineze miniștrii Afacerilor Externe — problema creării unui sistem general european de securitate.

La conferința de la Geneva s-a acordat o mare atenție problemei dezarmării. Aceasta se explică prin însemnătatea acestei probleme însăși. Dezvoltarea forțelor armate, creșterea fără precedent și perfecționarea armamentelor iau an de an o amploare tot mai mare și dau naștere în rîndul popoarelor la o legitimă îngrijorare pentru viitorul lor. Este deosebit de necesar să se sublinieze aceasta în legătură cu producția și stocarea armelor atomice, cu hidrogen și a celorlalte tipuri de arme de exterminare în masă.

După cum se știe, tratativele în problema reducerii armamentelor și interzicerii armei atomice, care au durat aproape zece ani, nu au dat rezultatele necesare. „Războiul rece" și neîncrederea existentă în relațiile dintre state și în primul rînd în relațiile dintre marile puteri, au avut drept rezultat că în ultimii ani aceste tratative au ajuns de fapt în impas.

După părerea guvernului sovietic, la examinarea problemei dezarmării, sarcina principală este în prezent găsirea căilor de apropiere a pozițiilor puterilor în această problemă și realizarea înțelegerii necesare atît în problema reducerii armamentelor clasice, cît și în problema interzicerii armei atomice.

Tocmai acestui scop îi corespund cunoscutele propuneri din 10 mai ale guvernului sovietic cu privire la reducerea generală a armamentelor, interzicerea armei atomice și înlăturarea primejdiei unui nou război. Este cazul să reamintim atitudinea pozitivă manifestată față de aceste propuneri de cercurile largi ale opiniei publice mondiale, precum și de o serie de state din Europa și Asia, care au apreciat pe drept cuvînt aceste propuneri ca o acțiune importantă a Uniunii Sovietice în lupta pentru pace și securitate a popoarelor.

Ținînd seama că aceste noi propuneri ale guvernului sovietic, prezentate în Organizația Națiunilor Unite nu au fost încă de fapt examinate, iar guvernele S.U.A., Marii Britanii și Franței nu și-au exprimat punctul lor de vedere față de ele, delegația noastră la conferința de la Geneva s-a interesat firește, în primul rînd de atitudinea față de aceste propuneri a guvernelor susmenționate. Noi am atras atenția că Uniunea Sovietică s-a declarat de acord cu propunerea puterilor occidentale în problema nivelului forțelor armate pentru cele cinci mari puteri și anume: pentru S.U.A., U.R.S.S., R. P. Chineză — între 1.000.000 — 1.500.000 de oameni, pentru Franța și Marea Britanie — cîte 650.000 de oameni. În legătură cu aceasta, avem motive să sperăm că cele trei puteri vor adopta la rîndul lor o poziție în problema armei atomice care să permită realizarea unui acord în această problemă. În felul acesta, întreaga problemă a dezarmării ar fi pusă pe o bază reală.

Avînd însă în vedere faptul că realizarea unei înțelegeri în problema reducerii armamentelor clasice și a interzicerii armei atomice poate necesita un timp îndelungat, noi am propus ca statele participante la conferința de la Geneva să-și asume chiar de pe acum obligația de a nu folosi primele arma atomică și cu hidrogen și să apeleze la celelalte state să procedeze la fel.

În propunerile din 10 mai ale Uniunii Sovietice s-a acordat o deosebită atenție creării unui sistem eficace de control internațional asupra înfăptuirii reducerii armamentelor și interzicerii armei atomice.

După cum just a subliniat președintele S.U.A., „fiecare plan de dezarmare se rezumă la problema controlului și inspecției". Această chestiune este într-adevăr foarte serioasă și noi trebuie să-i găsim o rezolvare reciproc acceptabilă.

Guvernul sovietic consideră că în prezent lipsesc condițiile necesare pentru un control internațional care să se bucure de încrederea tuturor statelor și să corespundă în întregime intereselor securității internaționale. Cu aceasta a fost de acord și guvernul Statelor Unite. Putem înțelege îndoielile președintelui S.U.A. exprimate în ajunul conferinței de la Geneva în privința posibilității ca în momentul de față „să se deschidă toate uzinele" Statelor Unite pentru „o inspecție nelimitată".

Ce-i de făcut? Guvernul sovietic consideră că problema instituirii controlului internațional și a drepturilor și împuternicirilor organului internațional de control trebuie examinată în strînsă legătură cu aplicarea măsurilor pentru micșorarea încordării internaționale, pentru întărirea încrederii între state și luarea altor măsuri privitoare la reducerea armamentelor și interzicerea armei atomice.

La conferința de la Geneva, președintele S.U.A., dl. D. Eisenhower a prezentat propunerea cu privire la organizarea unui schimb de informații militare între Uniunea Sovietică și Statele Unite și cu privire la fotografierea reciprocă din avion a teritoriilor celor două părți.

Dînd aprecierea cuvenită năzuinței cuprinse în această propunere de a se găsi o rezolvare problemei atît de complicate a controlului internațional, nu se poate să nu se spună totodată că efectul real al unor asemenea măsuri nu ar fi prea mare.

În convorbirile neoficiale cu conducătorii guvernului S.U.A. noi am declarat fără ocol că fotografiile din avion nu pot da rezultatele scontate, deoarece cele două țări ale noastre dispun de vaste întinderi unde dacă vrei se poate ascunde orice. Trebuie să se țină seama și de faptul că planul propus afectează numai teritoriile proprii ale celor două țări, lăsînd la o parte forțele armate și construcțiile militare situate pe teritoriile altor state.

Considerăm mai realiste și mai eficace acele propuneri elaborate în amănunt cu privire la instituirea unui control internațional care au fost prezentate de guvernul sovietic la 10 mai.

Aceste propuneri dau posibilitatea ca încă în prima etapă a aplicării măsurilor pentru reducerea armamentelor și interzicerea armei atomice, să se acorde organului internațional de control drepturi și împuterniciri largi.

În propunerile sale din 10 mai, guvernul sovietic s-a pronunțat pentru o metodă de control foarte radicală și anume ca organul internațional de control să creeze fără întîrziere, în scopul prevenirii unui atac prin surprindere al unui stat împotriva altuia, posturi de control pe teritoriile tuturor statelor respective, pe bază de reciprocitate. Noi am propus ca aceste posturi să fie create în marile porturi, la nodurile de cale ferată, pe autostrăzi și aeroporturi. Ele ar supraveghea să nu aibe loc concentrări și deplasări periculoase de forțe militare terestre, aeriene și maritime.

La Geneva, delegația sovietică și-a exprimat dorința ca reducerea efectivului forțelor armate și a armamentelor să înceapă fără alte amînări. Noi am propus ca cele patru puteri să dea un exemplu în această privință, reducîndu-și contingentele militare cu numărul trupelor retrase de pe teritoriul Austriei. Acționînd în spiritul acestei propuneri, guvernul sovietic a hotărît recent să retragă pînă la 1 octombrie pe teritoriul sovietic toate trupele sovietice cantonate în Austria și să reducă efectivul total al forțelor armate ale U.R.S.S. cu numărul trupelor retrase din Austria. Dacă celelalte trei puteri ar lua măsuri similare, aceasta ar contribui la stabilirea unei atmosfere de încredere internațională și ar corespunde intereselor reducerii armamentelor.

Toate propunerile noastre au urmărit un singur scop, simplu și clar — de a obține micșorarea continuă a încordării internaționale de a elibera popoarele de teama războiului, de a le insufla încrederea că ele pot trăi și munci în liniște pentru binele și fericirea generațiilor viitoare.

Aceasta o cer imperios sute de milioane de oameni. În această privință, este semnificativ faptul că în timpul șederii ei la Geneva, delegația guvernamentală sovietică a primit numeroase scrisori de la cele mai diferite organizații și persoane din numeroase țări. În acele zile au sosit la Geneva sute de delegații din Franța, din cele două părți ale Germaniei și din alte țări. Ele au cerut insistent încetarea „războiului rece" și crearea condițiilor necesare pentru o viață pașnică și liniștită.

Firește, noi n-am crezut că la Geneva, în decurs de 5—6 zile, vom reuși să realizăm un acord asupra tuturor propunerilor prezentate de delegația sovietică. Experiența a arătat că realizarea unui acord în asemenea probleme necesită timp, mai ales cînd este vorba de o problemă atît de complicată ca încheierea unei convenții internaționale cu privire la reducerea armamentelor, interzicerea armei atomice și instituirea unui control internațional eficace asupra aplicării acestor măsuri. De aceea noi am propus ca șefii guvernelor celor patru puteri să consemneze punctele lor de vedere în problemele în care acestea coincid în esență sau s-au apropiat simțitor. Aceasta se referă în primul rînd la nivelul menționat de mine al armamentelor celor cinci puteri, la rezolvarea problemei reducerii armamentelor clasice și a interzicerii în etape a armei atomice, precum și la controlul internațional. Noi am pornit de la premiza că la conferința de la Geneva acordul în unele probleme principale ale dezarmării, ar înlesni într-o mare măsură examinarea în continuare a acestei probleme și încheierea susmenționatei convenții internaționale.

S-a hotărît să se continue eforturile pentru realizarea unui acord asupra fondului problemei dezarmării. Miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri li s-a dat directiva corespunzătoare.

A patra problemă care figura pe ordinea de zi a conferinței de la Geneva a fost problema dezvoltării contactelor dintre Est și Vest.

Uniunea Sovietică a fost și este adeptă a unei largi colaborări internaționale a dezvoltării multilaterale a legăturilor economice, științifice și culturale între state. Noi considerăm foarte util schimbul de delegații între țări și vizitele reciproce ale reprezentanților industriei, agriculturii, comerțului, științei, culturii și artei, ale reprezentanților vieții publice. Sîntem de asemenea adepți ai dezvoltării turismului.

Noi apreciem pozitiv acțiuni ca schimbul de delegații agricole între U.R.S.S. și S.U.A. și ne exprimăm satisfacția în legătură cu atmosfera favorabilă în care își desfășoară activitatea delegația agricolă sovietică în S.U.A. și delegația americană în Uniunea Sovietică.

În prezent între Marea Britanie și Uniunea Sovietică au deja loc tratative în chestiunea dezvoltării legăturilor în domeniul colaborării culturale. Să sperăm că ele vor fi încununate de succes. Trebuie de asemenea subliniat că în cursul convorbirilor neoficiale cu primul ministru al Marei Britanii, Eden, noi am examinat în sens pozitiv problema organizării unor vizite reciproce de nave ale flotei maritime militare și de delegații militare.

Examinarea la Geneva a problemei contactelor între Est și Vest s-a încheiat cu adoptarea de către conferința șefilor guvernelor, la propunerea președintelui D. Eisenhower, a următoarei hotărîri:

„Miniștrii Afacerilor Externe vor trebui să studieze prin intermediul experților toate măsurile, inclusiv cele care pot fi luate de organe și instituții ale Organizației Națiunilor Unite, susceptibile.

a) să ducă la înlăturarea treptată a piedicilor care stau în calea liberei comunicări și comerțului pașnic între popoare și

b) la realizarea unor contacte și legături libere reciproc avantajoase pentru țările și popoarele interesate".

Nu încape îndoială că succesul în această acțiune, care întrucît este vorba de relațiile dintre cele patru puteri, este încă departe de a fi căpătat dezvoltarea cuvenită, ar contribui în mare măsură la micșorarea încordării internaționale, la întărirea încrederii între state și la dezvoltarea colaborării internaționale.

După cum am mai arătat, guvernul sovietic a propus ca la conferința de la Geneva să se examineze și problemele actuale ale Asiei și Extremului Orient. Deși la conferința de la Geneva nu s-a reușit să se ajungă la un acord asupra necesității examinării acestor probleme în mod oficial, am avut totuși cu conducătorii delegațiilor S.U.A., Marii Britanii și Franței un schimb de păreri neoficial asupra acestor probleme. În cadrul acestor convorbiri neoficiale în afara ședințelor, s-a atins problema Indochinei în legătură cu îndeplinirea acordului de la Geneva din anul 1954, precum și problemele relațiilor dintre S.U.A. și Republica Populară Chineză. Firește că din partea noastră, atenția principală a fost acordată problemei Taivanului și drepturilor Republicii Populare Chineze în O.N.U. Guvernul sovietic speră că schimbul menționat de păreri va servi la reglementarea acestor probleme în concordanță cu drepturile legitime ale poporului chinez și a celorlalte popoare din Asia și în concordanță cu interesele menținerii păcii în Extremul Orient.

Este necesar să se sublinieze aici marea însemnătate a noilor propuneri importante ale guvernului Republicii Populare Chineze, îndreptate spre reglementarea problemelor internaționale nerezolvate și care creează perspective favorabile stabilirii încrederii internaționale în regiunea Asiei și în bazinul Oceanului Pacific. Guvernul sovietic sprijină întru totul aceste propuneri expuse în declarația tovarășului Ciu En-lai, premierul Consiliului de Stat și ministrul Afacerilor Externe al Republicii Populare Chineze. „Cu privire la actuala situație internațională și politica externă a R.P. Chineze", făcută la 30 iulie în cadrul celei de a 2-a sesiuni a Adunării reprezentanților populari din întreaga Chină.

La sfîrșitul lucrărilor sale, conferința de la Geneva a adoptat de comun acord directivele șefilor guvernelor către Miniștrii Afacerilor Externe ai celor patru puteri în toate cele patru probleme care s-au discutat la conferința de la Geneva: securitatea în Europa, problema germană, dezarmarea și dezvoltarea contactelor între Est și Vest. Aceste directive sînt importante prin faptul că exprimă năzuința tuturor participanților la conferință de a găsi prin examinarea mai amănunțită a problemelor susmenționate, posibilități de realizare a înțelegerii necesare între puteri. Tocmai în aceasta constă marea importanță a directivelor adoptate la Geneva.

III

Rezultatele conferinței de la Geneva. Concluziile noastre

Făcînd bilanțul conferinței de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru puteri, trebuie să reamintim că înainte de a pleca la Geneva, am declarat că ar fi naiv să se creadă că toate problemele internaționale complexe pot fi rezolvate în cîteva zile. Numai oameni care cred în minuni puteau să se aștepte la aceasta. În același timp, am respins cu hotărîre pesimismul neîntemeiat.

Viața a confirmat justețea acestei aprecieri a situației. În prezent, nimeni nu poate nega că conferința de la Geneva a dat importante rezultate pozitive, care se pot resimți într-o și mai mare măsură în viitor. Ea a avut un rol important în atenuarea încordării în relațiile dintre state și în primul rînd în relațiile dintre marile puteri, în restabilirea încrederii necesare între ele.

Întîlnirea șefilor guvernelor celor patru puteri, care s-a desfășurat într-o atmosferă de colaborare și înțelegere reciprocă, va lăsa fără îndoială urme adînci în relațiile internaționale și va avea o influență favorabilă asupra dezvoltării lor în viitor. De o mare însemnătate este stabilirea contactului personal între conducătorii celor patru mari puteri. Îmbucurător a fost spiritul colaborării și năzuinței spre înțelegere reciprocă, care a domnit la conferință. Acesta s-a făcut simțit mai ales la întîlnirile neoficiale care au permis un schimb deschis de păreri în toate problemele. Trebuie subliniat în mod deosebit că la conferința de la Geneva n-am întîmpinat alte stări de spirit. Dimpotrivă, toți au căutat posibilități de conciliere a punctelor de vedere în problemele practice discutate la conferință, cu toată deo-

(Continuare în pag. a 4-a)

CEA DE A 3-a SESIUNE A SOVIETULUI SUPREM AL U. R. S. S.

Raportul prezentat de N. A. BULGANIN, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

(Urmare din pag. a 3-a)

sebirea de poziții în ce privește fondul problemelor examinate.

Împreună cu conducătorii Statelor Unite ale Americii, Angliei și Franței, am precizat punctele de contact dintre pozițiile noastre în problemele discutate, ne-am dat seama mai clar de divergențele noastre și am hotărît să continuăm să căutăm căile spre realizarea acordurilor necesare. Nu ne îndoim că prin continuarea tratativelor se vor putea înlătura dificultățile existente și se va putea găsi soluția problemelor litigioase în interesul cauzei păcii.

Directivele către miniștrii Afacerilor Externe ai celor patru puteri, elaborate la conferință, sînt rezultatul căutării unor hotărîri reciproc acceptabile, ținîndu-se seama de interesele tuturor participanților la tratative. Numai pe această cale pot fi rezolvate toate problemele internaționale importante. La Geneva, politica „de pe poziții de forță" a fost lăsată la o parte. Acest lucru nu poate fi decît salutat, cu atît mai mult cu cît spiritul constructiv al tratativelor de la Geneva continuă în prezent să-și exercite influența binefăcătoare asupra relațiilor internaționale. Nu se poate să nu se observe de pildă, că în ultimele zile atît în S.U.A. cît și în Anglia au fost formulate păreri de o mare însemnătate pentru apropiatele întîlniri diplomatice și anume că principiul relațiilor dintre state trebuie să fie „tratativele și nu forța".

Eram convinși că conferința de la Geneva va da rezultate pozitive și nu ne-am înșelat. Sîntem convinși acum, că pe viitor, dacă va exista bunăvoință și dacă se va ține seama de interesele tuturor părților în cauză, cele patru puteri vor reuși să obțină noi rezultate pozitive în examinarea și reglementarea problemelor internaționale importante.

Conferința de la Geneva a fost salutată de cele mai largi cercuri ale opiniei publice mondiale. Popoarele salută rezultatele ei ca un rezultat important al eforturilor lor în lupta pentru menținerea și întărirea păcii. Ele își exprimă totodată hotărîrea de a continua aceste eforturi pentru a duce la capăt lucrul început. În ansamblu, rezultatele conferinței de la Geneva sînt pe drept cuvînt apreciate ca un pas serios spre pace și spre încetarea „războiului rece".

Succesul conferinței de la Geneva este subliniat cu satisfacție și de către cercurile conducătoare ale statelor.

Declarații în legătură cu rezultatele conferinței de la Geneva au fost făcute de participanții la această conferință — președintele S.U.A., D. Eisenhower, primul ministru al Angliei, A. Eden, primul ministru al Franței, E. Faure. Este necesar să se sublinieze că în toate aceste declarații este menținut acel spirit de colaborare și înțelegere reciprocă, care a ajutat să fie asigurat succesul conferinței de la Geneva și care a deschis perspectivele întăririi continue a încrederii în relațiile dintre state.

Noi salutăm în special declarația președintelui D. Eisenhower că este necesar „să se pășească înainte pe o cale constructivă și nu pur și simplu să se repete acțiunile lamentabile, acțiunile negative ale trecutului".

În legătură cu aceasta trebuie menționat că în cercurile oficiale din S.U.A. se manifestă în ultima vreme tendința de a trage concluziile corespunzătoare și de a contribui la normalizarea relațiilor internaționale. Este îmbucurător să constatăm că în S.U.A. au apărut forțe care acționează în această direcție. Este cazul să amintim de pildă declarația președintelui Comisiei senatoriale pentru afaceri externe a Congresului S.U.A., Walter George, care insistă asupra convocării în viitorul apropiat a unei conferințe a miniștrilor Afacerilor Externe ai puterilor, cu participarea Republicii Populare Chineze. Dl. George consideră în mod just că normalizarea relațiilor americano-chineze ar asigura un succes important pe calea slăbirii încordării în Extremul Orient.

Este interesant faptul că majoritatea covîrșitoare a organelor presei mondiale dă o apreciere pozitivă rezultatelor conferinței de la Geneva.

Așa, de pildă, influentul ziar american „New York Times" scrie:

„Posibilitatea izbucnirii unui conflict în Occident a dispărut încă înainte de conferința la cel mai înalt nivel. Ca urmare a relațiilor care s-au stabilit în prezent între cei patru mari, se poate presupune că vor fi întreprinse toate eforturile pentru a evita serioase neplăceri în Asia".

„New of World", cel mai răspîndit ziar din Anglia, a publicat un articol al deputatului conservator Boothby membru în parlamentul englez, care caracterizează conferința de la Geneva ca „o mare victorie a forțelor morale d'n întreaga lume, care vor exercita o presiune din ce în ce mai mare asupra tuturor guvernelor în favoarea cauzei păcii".

Este semnificativă următoarea declarație a ziarului francez „Le Populaire": „Desigur, directivele trasate miniștrilor nu rezolvă problemele puse. Dar chiar și numai faptul că directivele au fost formulate, constituie o dovadă a voinței de pace manifestate de cele patru mari puteri. Să nu ne facem iluzii. Ne mai așteaptă greutăți. Totuși, la Geneva a fost creată o nouă atmosferă. Și aceasta îndreptățește speranțe... La Geneva, unde s-a pus capăt războiului rece, s-a conturat perspectiva unei păci trainice".

În timpul conferinței de la Geneva, primul ministru al Marii Britanii, A. Eden și delegația Uniunii Sovietice au examinat problema posibilităților de întărire a relațiilor dintre cele două țări. Cunoașteți din presă că eu și tovarășul N. S. Hrușciov am fost invitați de dl. A. Eden să vizităm Anglia și că noi am acceptat această invitație. În legătură cu aceasta a fost dat publicității următorul comunicat asupra căruia am căzut de acord cu guvernul britanic: „În timpul conferinței de la Geneva, primul ministru al Regatului Unit și președintele Consiliului de Miniștri al Uniunii Sovietice au discutat problema importanței întăririi relațiilor dintre cele două țări ale lor prin menținerea contactului personal stabilit de ei la Geneva. Președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov, membru în Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. au acceptat invitația lui sir Anthony Eden de a vizita Regatul Unit în primăvara anului viitor".

Guvernul sovietic a avut o atitudine pozitivă față de inițiativa guvernului britanic, fiind convins că dezvoltarea contactelor personale la nivel înalt va avea o mare însemnătate pentru menținerea atmosferei de colaborare practică care s-a stabilit la conferința de la Geneva.

Parlamentul englez a aprobat în unanimitate știrea anunțată de primul ministru al Marii Britanii, A. Eden, cu privire la proiectata vizită în Anglia a conducătorilor U.R.S.S. Se poate spera că Sovietul Suprem al U.R.S.S. va aproba de asemenea în unanimitate hotărîrea noastră de a vizita Marea Britanie.

Guvernul sovietic fiind adept al contactului personal între conducătorii statelor și năzuind spre întărirea relațiilor dintre Uniunea Sovietică și Franța, a hotărît să invite pe primul ministru al Franței, dl. Faure și pe ministrul Afacerilor Externe al Franței, dl. Pinay, să viziteze Uniunea Sovietică atunci cînd vor considera nimerit.

Sperăm că guvernul francez va accepta această propunere.

Vizita conducătorilor guvernului francez în Uniunea Sovietică și contactul personal cu ei va contribui la continua dezvoltare favorabilă a relațiilor dintre Uniunea Sovietică și Franța.

Tovarăși deputați!

Rezultatele conferinței de la Geneva confirmă cu toată claritatea justețea politicii externe a guvernului sovietic, îndreptată spre asigurarea coexistenței pașnice a statelor. Bizuindu-se pe sprijinul întregului popor sovietic, guvernul sovietic va urma și de acum înainte această cale.

Conferința de la Geneva a șefilor guvernelor Uniunii Sovietice, Statelor Unite ale Americii, Marii Britanii și Franței, a pus o bază bună pentru reluarea colaborării dintre cele patru țări ale noastre, colaborare care s-a dezvoltat cu succes în anii celui de al doilea război mondial în lupta comună împotriva agresorului, dar care a fost tulburată în perioada de după război. Sarcina constă acum în a dezvolta colaborarea pe baza contactului sincer constructiv și a respectului reciproc, bază care a fost creată la Geneva.

Eforturile comune ale celor patru puteri participante la conferința de la Geneva, îndreptate spre lichidarea „războiului rece" și spre rezolvarea de comun acord a problemelor internaționale arzătoare, constituie una din cele mai importante condiții ale asigurării unei păci trainice în întreaga lume.

Rezultatele conferinței de la Geneva au arătat următoarele:

În primul rînd, conferința a contribuit în mod cert la micșorarea continuă a încordării în situația internațională și sperăm că va contribui la atingerea nobilului țel al asigurării unei păci trainice și îndelungate. Guvernul sovietic va lua toate măsurile pentru ca acest țel să fie atins.

În al doilea rînd, contactul personal între oamenii de stat ai celor patru puteri în perioada conferinței s-a dovedit foarte rodnic și a fost tot atît de important ca și tratativele oficiale.

Guvernul sovietic este gata să contribuie și în viitor la dezvoltarea și întărirea contactelor între oamenii de stat.

În al treilea rînd, conferința de la Geneva a constituit începutul unei importante cotituri spre îmbunătățirea relațiilor dintre cele patru puteri, și nu numai dintre aceste puteri. Sperăm că această cotitură va pune capăt „războiului rece" cu condiția ca fiecare parte să manifeste bunăvoință și năzuința sinceră spre colaborare.

Guvernul sovietic a luat și va lua toate măsurile pentru încetarea „războiului rece", pentru lichidarea încordării în relațiile internaționale, pentru asigurarea unei păci trainice în întreaga lume.

Bilanțul conferinței de la Geneva arată că ea a avut rezultate pozitive pentru cauza păcii.

Dar va trebui să mai căutăm căile de rezolvare a problemelor internaționale nereglementate și din acest punct de vedere viitoarea conferință din octombrie a miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri are o mare însemnătate.

În conformitate cu directivele aprobate de șefii guvernelor, miniștrii Afacerilor Externe vor trebui să continue examinarea și să propună măsuri eficace pentru rezolvarea problemei securității europene, a problemei germane, a problemelor dezarmării și ale dezvoltării contactelor dintre Est și Vest. În calea rezolvării acestor probleme internaționale complexe, miniștrii Afacerilor Externe vor întîmpina în mod inevitabil dificultăți. Aceste dificultăți nu sînt însă de nebiruit.

Sperăm că dacă toți participanții la apropiata conferință a miniștrilor Afacerilor Externe vor manifesta aceeași năzuință spre colaborare și spre realizarea unui acord, care a caracterizat atmosfera ce a domnit la întîlnirea șefilor guvernelor, miniștrii Afacerilor Externe ai celor patru puteri vor obține succese în opera de reglementare a problemelor internaționale nerezolvate.

În ce-l privește, guvernul sovietic va depune toate eforturile pentru ca la viitoarea întîlnire, miniștrii Afacerilor Externe ai celor patru puteri să rezolve cu succes sarcinile care le-au fost trasate.

Au fost obținute primele succese pe calea spre însănătoșirea situației internaționale, spre stabilirea încrederii și colaborării între state. Nu închidem însă ochii în fața dificultăților care ne așteaptă. Știm că tratativele de la Geneva constituie numai începutul unei munci mari și grele, al cărei scop este stabilirea unei încrederi reale între state și întărirea păcii. Nu trebuie uitat că se vor găsi forțe care vor încerca să împiedice atingerea acestui țel. De aceea, se impune insistență și perseverență în lupta pentru pace între popoare. De aceea, se impune să continuăm să întărim puterea patriei noastre, să dezvoltăm economia noastră socialistă, să manifestăm vigilența și grija cuvenită pentru capacitatea de apărare a Statului Sovietic.

Guvernul sovietic a depus toate eforturile pentru a crea condiții favorabile desfășurării cu succes a conferinței șefilor guvernelor celor patru puteri. El nu-și va precupeți forțele pentru ca hotărîrile conferinței de la Geneva să fie traduse în viață în interesul păcii și securității generale. Bizuindu-se pe sprijinul puternic al poporului sovietic și al tuturor popoarelor iubitoare de pace, guvernul sovietic va promova și de acum înainte fără abatere politica îndreptată spre continua atenuare a încordării în situația internațională, va lupta pentru o pace trainică în lumea întreagă.

★

MOSCOVA 4 (Agerpres). — TASS transmite: Raportul lui N. A. Bulganin care a durat peste o oră și jumătate, a fost ascultat de deputați și oaspeți cu o mare atenție.

Discutarea raportului va începe în dimineața de 5 august, în cadrul unei ședințe comune a Sovietului Uniunii și Sovietului Naționalităților.

Ședința din 4 august

MOSCOVA 4 (Agerpres). — TASS transmite: La 4 august în Marele Palat al Kremlinului și-a început lucrările cea de a treia sesiune a Sovietului Suprem al U.R.S.S. a celei de a 4-a legislaturi.

Deputații Sovietului Suprem al U.R.S.S. s-au adunat aici pentru a asculta și a discuta raportul delegației guvernamentale sovietice cu privire la rezultatele conferinței șefilor guvernelor celor patru puteri care a avut loc la Geneva între 18 și 23 iulie.

La deschiderea sesiunii au fost de față numeroși invitați — muncitori și funcționari, oameni de știință și cultură, ostași ai armatei sovietice, reprezentanți ai vieții publice.

În loji au luat loc membrii corpului diplomatic și reprezentanți ai presei sovietice și străine.

Ora 15. La masa prezidiului iau loc A. P. Volkov, președintele Sovietului Uniunii, V. T. Lațis, președintele Sovietului Naționalităților, N. T. Kalcenko, A. A. Lebedev, V. P. M. Javanadze și Z. S. Omarova, locțiitori ai președintelui Sovietului Uniunii, N. E. Avhimovici, P. T. Komarov, M. M. Sultanova, și P. G. Tîcina, locțiitori ai președintelui Sovietului Naționalităților.

În loji se află membrii Prezidiului Sovietului Suprem, miniștri. Sînt de asemenea de față membrii delegației parlamentare iugoslave.

Ridicîndu-se în picioare deputații și invitații prin aplauze furtunoase, prelungite, salută pe N. A. Bulganin, N. S. Hrușciov, L. M. Kaganovici, A. I. Kiricenko, G. M. Malenkov, A. I. Mikoian, V. M. Molotov, M. G. Pervuhin, M. A. Suslov și K. E. Voroșilov precum și pe A. B. Aristov, N. I. Beliaev, P. N. Pospelov și D. T. Șepilov.

Deputatul A. P. Volkov, președintele Sovietului Uniunii, care prezidează ședința comună a Sovietului Uniunii și Sovietului Naționalităților declară deschisă cea de a treia sesiune a Sovietului Suprem al U.R.S.S. El anunță că la ședință participă delegația Skupșcinei Populare Federative a Republicii Populare Federative Iugoslavia care a sosit în Uniunea Sovietică la invitația Sovietului Suprem al U.R.S.S. Delegația este condusă de Vladimir Bakarici, președintele Adunării Republicii Populare Croația.

Îngăduiți-mi, a spus A. P. Volkov, să salut pe oaspeții dragi care au sosit în țara noastră.

Deputații și oaspeții întîmpină aceste cuvinte cu aplauze prelungite.

Președintele anunță că Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. a prezentat Sovietului Suprem al U.R.S.S. raportul delegației guvernamentale a Uniunii Sovietice cu privire la rezultatele conferinței de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru puteri și propune ca problema rezultatelor conferinței să fie inclusă pe ordinea de zi a sesiunii. Din însărcinarea Consiliului decanilor de vîrstă ai Sovietului Uniunii și Sovietului Naționalităților, deputatul K. T. Mazurov, sprijină această propunere. El propune ca raportul să fie ascultat în ședința comună din 4 august a Sovietului Uniunii și Sovietului Naționalităților, iar discutarea raportului să înceapă în ședința comună din dimineața de 5 august a celor două camere.

Ordinea de zi și procedura lucrărilor sesiunii au fost adoptate în unanimitate.

Se dă cuvîntul lui N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. pentru a prezenta raportul cu privire la rezultatele conferinței de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru puteri. Asistența se ridică în picioare și ovaționează furtunos pe N. A. Bulganin.

Participanții la sesiune au ascultat cu o mare atenție raportul șefului guvernului sovietic în care el a analizat situația internațională creată în ajunul conferinței de la Geneva și a expus factorii care au dus la o anumită slăbire a încordării internaționale, creînd astfel condiții favorabile pentru ținerea conferinței de la Geneva. N. A. Bulganin a raportat amănunțit despre desfășurarea conferinței de la Geneva și despre propunerile prezentate de guvernul sovietic la această conferință în scopul rezolvării de comun acord a problemelor internaționale actuale și asigurării unei păci trainice în întreaga lume.

N. A. Bulganin a arătat că conferința de la Geneva a avut rezultate pozitive pentru cauza păcii.

Aleșii poporului sovietic — deputații Sovietului Suprem al U.R.S.S. și numeroși invitați care iau parte la sesiune, au aprobat prin aplauze furtunoase, prelungite, raportul șefului guvernului sovietic.

Următoarea ședință a sesiunii are loc la 5 august orele 10.

Festivalul de la Varșovia

Întîlnirile internaționale sportive prietenești

VARȘOVIA 4 (prin telefon de la trimisul special al agenției „Agerpres"):

Marea competiție sportivă care se desfășoară în cadrul Festivalului Mondial al Tineretului și Studenților de la Varșovia continuă să fie urmărită cu un viu interes în întreaga lume. Fiecare zi de concurs aduce noi rezultate de răsunet mondial. Cea de a treia zi a concursurilor atletice a fost marcată de stabilirea a două noi recorduri mondiale Mihail Krivonosov (U.R.S.S.) la aruncarea ciocanului — 64,33 m. și Strickland (Australia) la 100 m. plat cu 11"3/10.

Reprezentanții R. P. Romîne au continuat să se afirme la jocurile sportive, obținînd victorii în competițiile de fotbal, volei, baschet și handbal.

ATLETISM

Cu mult interes a fost așteptat duelul dintre Krivonosov (U.R.S.S.) și Csermak (R.P. Ungară) doi dintre cei mai buni aruncători de ciocan din lume. Atletul sovietic, prezentîndu-se într-o formă extraordinară, a avut cinci aruncări peste 60 m., dintre care a patra, 64,33 m. reprezintă un nou record mondial. Vechiul record deținut de sovieticul Stanislav Nenașev era de 64,05 m. Pe locul doi s-a clasat Jozef Csermak cu o aruncare de 61,48 m. ce constituie un nou record al R. P. Ungare. Atletul romîn D. Constantin a aruncat 56,12 m.

Finala probei de 100 m. plat femei s-a terminat cu victoria atletei australiene Strickland care a parcurs distanța în 11"3/10 — nou record mondial. Vechiul record — 11"4/10 aparținînd de asemenea unei atlete australiene, Marjorie Jackson. Deoarece în timpul desfășurării acestei probe a bătut vîntul, nu se știe dacă recordul lui Strickland va fi omologat. Locul doi a fost ocupat de Neszmoly (R. P. Ungară) — 11"5/10 (nou record maghiar), iar locul trei de Sofronova (U.R.S.S.) — 11"7/10. În semi finale, Alexandra Sicoe a alergat din nou 12"1/10, egalînd recordul R.P.R. pe care îl stabilise cu o zi înainte.

Proba de 800 m. plat fete a fost cîștigată de Nina Otkolenko (U.R.S.S.) în 2'09"4/10. Ea a fost urmată de Lîsenko (U.R.S.S.) 2'10"0 și Ursula Jurevitz (R.D. Germană) — 2'10"2/10.

FOTBAL

În cea de a doua etapă a turneului de fotbal, reprezentativa orașului București a întîlnit în localitatea Walbrzych, în fața a 20.000 de spectatori, cunoscuta echipă belgiană A. C. Berschoot, în care joacă și Coppens, centrul atacant al echipei Belgiei. Fotbaliștii noștri au repurtat o victorie ușoară cu 5-1, după ce la pauză conduceau cu 5-0. Punctele au fost înscrise de Georgescu (2), Mihai, Petschowski și Pvalhaut în proprie poartă. Pentru belgieni a marcat Clement în minutul 89. Într-o ciocnire cu un adversar, mijlocașul echipei noastre, Pereț a fost rănit și nu se știe dacă va mai putea juca în meciurile următoare. Din echipa Bucureștiului, s-au remarcat Ozon, un excelent creator, Georgescu și Petschowski.

Alte rezultate: Pekin—F. C. Liege 0-0; Varșovia—Karl Marx—Stadt 3-1; Cairo—Tirana 2-1; Budapesta—Berlin 1-0.

HANDBAL

Joi a început turneul de handbal. Echipele țării noastre au debutat victorioase. În turneul masculin reprezentativa R.P.R. a învins Austria cu 19-8 (9-2). Căliman (7), și Lissner (4) au înscris cele mai multe puncte. În competiția rezervată fetelor reprezentativa noastră a învins echipa Danemarcei cu 14-0 (7-0).

BASCHET

După ce cu o zi înainte pierduse cu 63-67 în fața Poloniei, echipa R.P.R. a învins joi Elveția cu 67-25 (35-15). Cei mai buni jucători din echipa noastră au fost Folbert, Nedef și Costescu.

VOLEI

În turneul feminin echipa R.P.R. continuă să rămînă neînvinsă. Voleibalistele noastre au cîștigat cu 3-0 întîlnirea cu echipa R.D. Germane. O comportare foarte bună au avut jucătoarele Doina Corbeanu și Jeni Metopadov.

POLO PE APĂ

În competiția de polo pe apă, echipa noastră a întîlnit puternica formație a R. P. Ungare care a cîștigat cu 9—2 (5—2). Echipa U.R.S.S. a învins R. D. Germană cu 6—0 (2—0).

INOT

Un mare număr de spectatori au asistat la primele finale din cadrul concursului de înot. Finala probei de 100 m. liber s-a terminat cu neașteptata, dar strălucita victorie a sovieticului Balandin care a învins pe campionul european Nyeki și pe francezul Eminente. Iată clasamentul probei: 1. Balandin (U.R.S.S.) 57"7/10; 2. Eminente (Franța) 57"9/10; 3. Nyeki (R. P. Ungară) 58"3/10. Tînărul nostru reprezentant Hubert Bock, după ce a condus 70 m. în cursă a slăbit spre sfîrșit, realizînd totuși timpul de 59"4/10, cu care egalează recordul stabilit cu o zi înainte.

TENIS

Pe terenurile din incinta stadionului CWKS a început turneul de tenis de cîmp la care participă jucători și jucătoare din U.R.S.S., Franța, Danemarca, Suedia, R.P.R., Scoția, R. Cehoslovacă și alte țări. În primul tur, doi dintre jucătorii noștri au obținut victorii. Al. Bardan l-a învins pe Jasek (R.P. Polonă) cu 3-2 și Ferester pe Zenneg (R.P. Polonă) cu 3-0. Campionul U.R.S.S. Boris Andreev a cîștigat cu 3-0 în fața lui Williamson (Scoția).

Vizita delegației Skupșcinei Populare Federative a R. P. F. Iugoslavia în U. R. S. S.

MOSCOVA 4 (Agerpres). — TASS transmite: Delegația Skupșcinei Populare Federative a Republicii Populare Federative Iugoslavia în frunte cu Vladimir Bakarici, președintele Adunării Populare a Republicii Croația, care se află la Moscova, a vizitat în dimineața zilei de 3 august Kremlinul din Moscova.

Deputații Skupșcinei Populare Federative au vizitat cabinetul de lucru și locuința lui V. I. Lenin din Kremlin. Împărtășindu-și impresiile, ei au declarat că sînt uimiți de modestia interiorului unde a locuit și lucrat întemeietorul statului sovietic.

Părăsind locuința lui V. I. Lenin, membrii delegației au notat următoarele în cartea de impresii: „Aici fiecare lucru vorbește despre marele om. Sîntem foarte recunoscători că și acest monument al marelui Lenin este atît de bine păstrat".

După aceea, oaspeții iugoslavi au vizitat monumentele istorice ale Kremlinului.

În după amiaza aceleiași zile, oaspeții iugoslavi au făcut o plimbare prin Moscova.

Membrii delegației au fost uimiți de amploarea construcției de locuințe din Moscova. Le-au plăcut șantierele de construcție unde se efectuează asamblarea și montarea clădirilor.

★

MOSCOVA 4 (Agerpres). — TASS transmite: La 3 august, M. A. Iasnov, președintele Comitetului executiv al Sovietului orășenesc Moscova, a primit delegația Skupșcinei Populare Federative a Republicii Populare Federative Iugoslavia.

În numele Sovietului orășenesc Moscova de deputați ai oamenilor muncii și în numele tuturor locuitorilor Moscovei, M. A. Iasnov a salutat cu căldură pe oaspeții iugoslavi.

Însuflețita convorbire prietenească a durat mai mult de o oră și jumătate. La convorbire au luat parte S. M. Butusov, I. F. Loțmanov, Z. V. Mironova, V. F. Promislov, vicepreședinți ai Comitetului Executiv al Sovietului orășenesc Moscova.

Deputații Skupșcinei Populare Federative a R.P.F. Iugoslavia au pus o serie de întrebări referitoare la activitatea Sovietului orășenesc Moscova.

Vladimir Bakarici, șeful delegației a mulțumit lui M. A. Iasnov pentru ospitalitate, pentru primirea cordială și invitația de a cunoaște toate aspectele vieții capitalei Țării Sovietice.

Am fost la Moscova acum șapte ani, a declarat Vladimir Bakarici. În acest timp, Moscova a făcut un uriaș pas înainte.

În aceeași zi, M. A. Iasnov, președintele Comitetului executiv al Sovietului orășenesc Moscova, a oferit un dejun în cinstea delegației parlamentare a R.P.F. Iugoslavia. Dejunul a decurs într-o atmosferă cordială.

Lisînmaniștii își dau în vileag planurile agresive

SEUL 4 (Agerpres). — Guvernul lui Li Sîn Man pune din nou la cale torpilarea armistițiului din Coreea.

După cum anunță agenția France Presse, guvernul sud-coreean a dat publicității o declarație în care cere trupelor părții coreeano-chineze să evacueze toate teritoriile situate la sud de paralela 38 și afirmă că își va restabili autoritatea asupra acestor „teritorii pierdute".

Declarația menționează în special orașul Kaisung, peninsula Ongjin și malul drept al estuarului fluviului Han. Declarația lisînmanistă somează guvernul R.P.D. Coreene să efectueze retragerea „într-un termen fix", sub pretext că forțele părții coreeano-chineze aflate la Kaisung ar amenința orașul Seul. În încheierea declarației se spune că Coreea de sud este gata să reocupe aceste teritorii.

SCURTE ȘTIRI

● La Verona a fost prezentat — pentru prima oară în Italia — baletul „Romeo și Julieta" de compozitorul sovietic S. Prokofiev. Primul spectacol cu acest balet a avut loc la 1 august.

● La invitația Consiliului Central al Sindicatelor din Bulgaria, la Sofia a sosit un grup de muncitori și activiști sindicali iugoslavi, care își vor petrece concediul în casele de odihnă ale sindicatelor bulgare.

● După cum se anunță, în luna iunie la Belems, capitala statului brazilian Para, a avut loc cel de al 18-lea Congres național al Uniunii naționale a studenților din Brazilia. La lucrările congresului au participat 600 de delegați reprezentînd tineretul studențesc din toate statele Braziliei. Congresul s-a pronunțat pentru pace în întreaga lume, pentru unitatea studenților.

● La 2 august, delegația agricolă sovietică a parcurs un drum îndelungat. Ea a traversat aproape întreg statul Dakota de sud, pentru a ajunge în zona culturilor cerealiere și a se interesa de metodele recoltării griului la marile ferme din S.U.A.

● De 5 zile, delegația agricolă americană vizitează colhozurile, sovhozurile S.M.T.-urile și institutele de cercetări științifice din Cuban.

● La 3 august, în sala de ședințe a Consiliului comitatului Londra s-a deschis conferința internațională a oamenilor de știință, convocată din inițiativa „Asociației mondiale a parlamentarilor — partizani ai unui guvern mondial". Una din principalele probleme de pe ordinea de zi a conferinței este contribuția oamenilor de știință la cauza preîntîmpinării războiului atomic.

● Între 10 și 14 octombrie va avea loc la Margate cea de a 54-a conferință anuală a partidului laburist.

● La 4 august a părăsit Pekinul, plecînd spre patrie, grupul celor 29 de marinari sovietici puși în libertate, care au făcut parte din echipajul petrolierului sovietic „Tuapse", capturat ilegal în iunie 1954 la sud de insula Taivan, în apele controlate de forțele maritime militare ale S.U.A.

● La 2 august, delegația poloneză la conferința internațională pentru folosirea energiei atomice în scopuri pașnice a părăsit Varșovia, plecînd la Geneva. Din delegație, care este condusă de prof. Leopold Infeld, fac parte prof. Pawel Szulkin, prof. Andrzej Soltan, prof. Henryk Niewodniczanski și prof. Juliusz Katz-Suchy, directorul Institutului polonez pentru afacerile internaționale, precum și un grup de 12 experți.

● După ce Vilopo, Sukiman și Assaat însărcinați cu formarea noului cabinet și-au depus mandatul, vicepreședintele republicii, Hatta, a desemnat pe Burhanuedin Harahap, șeful fracțiunii parlamentare a partidului musulman „Mașumi", să formeze guvernul. După cum se știe, partidul reacționar „Mașumi" este favorabil colonialiștilor olandezi. Harahap trebuie să prezinte vicepreședintelui republicii Indonezia lista noului cabinet în termen de 8 zile.

Cultură fizică și sport

Succes deplin marii întreceri a canotajului feminin european

Pe lacul Snagov din apropierea Capitalei noastre, are loc azi deschiderea celei de a doua ediții a Campionatelor Europene Feminine de Canotaj Academic.

Întîlnirea celor mai bune vîslașe ale Europei este așteptată cu multă nerăbdare de tinerii sportivi ai patriei noastre și chiar de organizatorii care s-au străduit să asigure întrecerilor condiții cît mai bune de desfășurare.

Echipajele de simplu, dublu, 4+1 rame, 4+1 vîsle și 8+1, reprezentînd echipele selecționate ale U.R.S.S., Franței, R. Cehoslovace, R. P. Ungare, R.P.F. Iugoslavia, Olandei, Austriei, Republicii Federale Germane, Belgiei și ale R. P. Romîne vor începe astăzi marea întrecere a celor mai bune vîslașe de pe continentul nostru, în lupta pentru cîștigarea titlului de campioane ale Europei.

Timp de trei zile (5, 6 și 7 august) iubitorii sporturilor nautice vor putea admira măiestria concurentelor de simplu Roza Ciumakova (U.R.S.S.), Eva Sika (Austria), pe campioana maghiară Rapp Jenöné, pe maestra emerită a sportului Maria Fomiceva — cîrmace a echipajului feminin de 8+1 al Asociației „Aripile Sovietelor", echipa de schif dublu-campioană a țării noastre — formată din maestrele sportului Elisabeta György și Edith Schwartz și alte campioane și recordmane ale celorlalte țări participante.

Tinerii patriei noastre se mîndresc cu cinstea de a găzdui marea întrecere a canotajului feminin european. Ei urează succes tuturor participantelor. De la reprezentantele țării noastre, ei așteaptă o comportare cît mai bună, demnă de prestigiul canotajului nostru academic.

Cea de a doua ediție a Campionatelor Europene Feminine de Canotaj Academic va lărgi relațiile frățești, de prietenie, dintre sportivii Europei.

Întîlnirea internațională de tir dintre R. P. R. și R. P. Bulgaria

La poligonul Tunari s-au desfășurat ieri întrecerile programate în cea de a treia zi a meciului de tir dintre echipele reprezentative ale R.P.R. și R. P. Bulgaria.

S-a disputat proba de armă liberă, combinată (meci englez) și ultima repriză la talere pentru stabilirea cîștigătorului individual. Proba de armă liberă combinată a fost cîștigată, atît la individual cît și pe echipe, de trăgătorii romîni, care conduc cu scorul de 6—0 după trei zile de concurs.

Pe locul întîi s-a clasat Petre Cișmigiu cu 597 puncte, urmat de Mihai Toader, Constantin Antonescu și bulgarul Constantin Poliakov, toți cu cîte 591 puncte. Pe echipe, R.P.R. a realizat 2361 puncte față de 2336 obținute de echipa bulgară.

Foarte strînsă a fost lupta în ultima repriză a probei de talere. Trăgătorul bulgar Ștefan Antonov, în formă excelentă, a lovit 99 de talere, în timp ce fruntașul clasamentului Gavrilă Bumb (R.P.R.) a obținut numai 95 puncte. Astfel, la totalul celor trei reprize Ștefan Antonov și Gavrilă Bumb s-au găsit la egalitate cu cîte 290 puncte fiecare. În baraj, sportivul bulgar a ieșit victorios cu 25 talere lovite, contra 24 realizate de trăgătorul nostru. Rezultatul lui Gavrilă Bumb — 290 talere din 300 posibile constituie un nou record al R.P.R.

Pe locul trei s-a clasat țintașul romîn Marcel Vasiliu — 289 puncte, iar pe locul patru Vasil Momov (R. P. Bulgaria) — 287 puncte.

Întrecerile continuă astăzi. (Agerpres)

Finala „Cupei Europei Centrale"

PRAGA 4 (Agerpres).

Joi s-a încheiat la Praga competiția de fotbal „Cupa Europei Centrale". Pe stadionul Armatei, în fața a peste 50.000 de spectatori s-a disputat cea de a doua întîlnire dintre echipele UDA Praga și Vörös Lobogo Budapesta. După cum se știe, în primul meci, desfășurat duminică la Budapesta, fotbaliștii maghiari au obținut victoria cu scorul categoric de 6—0. Și de data aceasta, echipa maghiară a terminat învingătoare cu scorul de 2—1 după ce la pauză a fost condusă cu 1—0. Punctele au fost înscrise de Prada (min. 35) pentru UDA și Hidegkuti (min. 55) și Simczak (min. 88) pentru Vörös Lobogo.

După terminarea jocului, „Cupa Europei Centrale" a fost înmînată lui Imre Kovacs, căpitanul echipei Vörös Lobogo.

INFORMAȚII

● Comitetul Național pentru Apărarea Păcii din R.P.R. organizează vineri 5 august, la ora 18, în grădina „Boema" din str. C. A. Rosetti, o adunare publică cu prilejul Zilei mondiale de luptă pentru interzicerea armelor atomice și în întîmpinarea Conferinței internaționale împotriva folosirii armelor atomice și termonucleare ce se va ține la Hiroșima.

În cadrul adunării, va lua cuvîntul acad. prof. P. Constantinescu-Iași, vicepreședinte al Comitetului Național pentru Apărarea Păcii din R.P.R.

Va rula apoi filmul „Copiii din Hiroșima".

● Miercuri seara a plecat în R. D. Germană o delegație de muncitori și tehnicieni de la uzinele de tractoare „Ernst Thälmann" din Orașul Stalin, ca invitați ai muncitorilor de la uzinele de construcții de mașini „Ernst Thälmann" din Magdeburg.

● Miercuri după amiază a avut loc la Casa Ziariștilor un simpozion în cadrul căruia N. Moraru și V. Bîrlădeanu, trimiși speciali ai presei din țara noastră la Conferința de la Geneva, au vorbit despre importanța întîlnirii șefilor guvernelor celor patru puteri. (Agerpres)

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel. 7.60.10, 7.61.00. Secția scrisori Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS — 3452-52